

MISCELLANEA ŻUKOWSKIE

Klasztor norbertanek — fundacja Mestwina I 1209 r. — przetrwał długie wieki. — Skasował go rząd pruski 1834. Ostatnia zakonnica, 81-letnia staruszka, umarła 9 grudnia 1862. Zabudowania klasztorne sprzedano w 1863 r. na licytacji i niebawem je rozebrano i wywieziono — kościół poklasztorny jeszcze w r. 1836 oddano na użytek parafii i wkrótce nabożeństwa z dawnego parafialnego kościoła doń przeniesiono¹.

Z dawnego archiwum klasztornego pozostały tylko nieliczne okruchy. Dochował się manuskrypt w skórę oprawny (format 12/16, kart zapisanych 3—51^{1/2}), w którym autor podał wiele wiadomości, dotyczących norbertanek żukowskich do roku 1748 włącznie. Praca ta jest ważnym przyczynkiem do dziejów klasztoru choćby z tego względu, iż autor korzystał z materiałów obecnie zaginionych. Oprócz *Liber mortuorum*² i *Menologium*³ klasztoru żukowskiego, powołuje się na inne dawne akta i w wielu punktach uzupełnia to, co o klasztorze żukowskim podali Fankidejski⁴ i Stenzel⁵, toteż ogłoszenie drukiem, przynajmniej częściowe, owego manuskryptu nie będzie bez pożytku — niejedną wiadomość dotyczącą osób, które w klasztorze żukowskim pracowały dla chwały Bożej i swego uświęcenia, zachowa od niepamięci.

Możliwe, iż autorem pracy był ks. Michał Gamratowski (§ 10, nr 47).

¹ Diecezja Chełmińska (Pelplin 1928), 763—767.

² Autor nazywa go obitarem.

³ Menologium — wykaz zmarłych, którzy w danym dniu miesiąca zmarli w klasztorze lub w prowincji zakonnej w ciągu nieraz kilkunastu lat istnienia klasztoru. Często dołączano do niego i dobrodziejów klasztoru, którzy w danym dniu przenieśli się do wieczności. Za nich wszystkich się modlono. Menologium żukowskie bardzo sum'ennie wydał Peribach, Das Totenbuch des Praemonstratenserinnen-Klosters Zuckau bei Danzig, Danzig 1906.

⁴ Fankidejski, Klasztory w diecezji chełmińskiej, Pelplin 1883, 18—63.

⁵ Stenzel Johann, Das Kloster Zuckau, 1892.

§ 1.

Genealogia i śmierć książąt pomorskich, fundatorów klasztoru żukowskiego

1. Roku Pańskiego 1150 umarł Bogusław, książę pomorski, pogańskich obrządków, który założył miasto nadmorskie Puck; tego syn
2. Subislaus I od ś. Ottona, bambergeńskiego biskupa, apostoła pomorskiego, do wiary ś. katolickiej nawrócony, miasto Gdańsk założył w roku 1185, a krótko przedtem oliwski klasztor roku 1170 fundował, pierwszego tamże osadziwszy opata zakonu cistercieńskiego WX. Vitarda, od ś. Bernarda, jeszcze natenczas żyjącego, zesłanego, w którym też klasztorze pelen dni i zasług pochowany jest roku 1187 d. 28 decembra. Ten żonę miał Eufrozynę imieniem (inni powiadają, że miał Annę, Mieczysława III, króla polskiego, córkę) w roku 1235 d. 23 augusta zmarłą (Obitarz żukowski), z której dwóch zostawił synów, to jest Sambora i Mestwina.
3. Samborius I, pierworodny syn Subisława, po ojcu rzady księstwa pomorskiego objąwszy roku 1187, klasztorowi oliwskiemu przyczynił do fundacji siedem wiosków, a nadto w Pogotkach klasztor założył cistercieński w roku 1174, jeszcze za życia ojca z dozwoleniem jego; umarł roku 1207 d. 30 decembra, świadczą historycy i menol. pelplińskie. Żonę on miał Mechtildę, w roku 1270 d. 23 nov. zmarłą, z którą spłodził
4. Subislaum II, syna jednego. Ten po ojcu rzady księstwa pomorskiego objąwszy, tegoż samego roku 1207 d. 28 decembra (Obitarz żukowski) bezdzietnie umarł i w jednymże z ojcem grobie w Oliwie pochowany.
5. Mestwinus I, starszy nazwany, gdyż syn drugi Subisława, a brat Sambora, o którym się mówiło num. 3. Ten po synie brata, to jest Subisławie II, rzady pomorskich krajów objąwszy, na usilną prośbę córki swojej Miłoslawy, klasztor fundował żukowski roku 1209 dla panien zakonu Norberta ś. i kościół pod tytułem Wniebowzięcia Najśw. Maryi i do tego klasztoru za konsensem WX. Alarda, opata wrocławskiego, przy kościele Wincentego ś., sprowadziwszy panny zakonne ze Strzelna, córkę swoją Miłoslawę pierwszą nad nimi uczynił przeorzą. Fundacja jego * jak dostatna była, opowiada przywilej klasztorowi temu dany w te słowa: Ja Mestwinus z łaski Bożej Xiążę Gdański wszystkim wiernym Chrystusowym... Za zezwoleniem synów naszych, to jest Swentopelka,

* Perlbach, Pomerellisches Urkundenbuch, Danzig 1882, I. s. 12.

- Warcisława, Sambora i Racibora, także i małżonki naszej do klasztoru zakonnicej Pannie Marii służącym, dajmy we wsiach, polach, aż do granicy zamku gdańskiego i czterdzieści grzywien, trzecią część daní, którą tam dawają z sukna i czterdzieści grzywien z karczem gdańskich. Umarł ten pobożny fundator roku 1220 d. 2 maii (Obitarz żukowski). Żonę miał Marię, córkę Miecysława III, króla polskiego, z którą spłodził czterech synów, to jest Swentopelka, Sambora, Racibora i Warcislawa, także czterech córek, to jest Salomeę, Tribisławę, Helenę i Miłoslawę, o których wszystkich pod następującymi liczbami mówić się będzie.
6. Swentopelk I, od heroiczych dzieł i wielorakich zwycięstw nad Polakami i Krzyżakami otrzymanych wielki nazwany, ten po ojcu roku 1220 rzady Pomeranii objąwszy, naprzód za poradą WX. Wilhelma kapelana swojego, OO. Dominikanom we Gdańsku roku 1227 d. 22 januarii dał kaplicę czyli kościółek św. Mikołaja, natenczas za miastem starym w polu, a teraz prawie w pośrodku miasta stojący i tamże im klasztor zbudował. Klasztorowi żukowskiemu wiele dóbr przyczynił, a przedtem nadane konfirmował i potwierdził. Prócz tego na wiekopomną pamiątkę płaszcz swój książęcy bogaty w nim złożył, którego dotychczas konserwuje. Panował lat 42. Umarł roku 1266 d. 11 januarii, wieku swego 92, pochowany w Oliwie. O potomstwie jego będzie niżej pod liczbą 15.
  7. Samborius II, syn drugi Mestwina, brat Swentopelka: o tym niektórzy piszą, iż przyjął Zakon Krzyżacki, ale to fałsz, bo w przywileju OO. Cystersom w Pogotkach fundowanym, we Tczewie danym roku 1260 d. 1 marca, wyraźnie wspomina syna
  8. Subisława II, bo i w samym menologium pelplińskim jest tego Subisława pamiątka tymi słowy: d. 11 kwietnia umarł Subisław, syn i dziedzic książęcia pomorskiego Sambora, fundatora pelplińskiego, więc mając syna i żonę nie mógł być Krzyżakiem Samborius, bo Krzyżacy bezżenni byli. Umarł Samborius, fundator tego miejsca nazwany w menologium żukowskim⁷ dla wielu łask i licznych dobrodziejstw świadczonych, roku 1276 d. 30 decembra, jako mówi menol. pelplińskie, nie zaś roku 1266 d. 11 januarii, jako pisze menologium żukowskie, boby musiał jednego dnia i roku umrzeć z bratem swoim Swentopelkiem, co nie jest do wiary.
  9. Ratiborius, syn trzeci Mestwina, ten w rok po założeniu klasztoru żukowskiego, to jest roku 1210 na równym polu założywszy wieś, teraz Przyjaźń zwaną, nazwał Reinfeld, czyli

⁷ Kętrzyński W., Fragmenta menologiū žukoviensis (Monumenta Poloniae Hist. IV, 140—142).

- czystym polem, i tamże zbudowawszy kościół pod tytułem ś. Jana Ewangelisty, tenże kościół przyłączył do kościoła żukowskiego ś. Jana Chrzyciela. Potem Krzyżakiem zostawszy Ratibor, gdy się puścił do Palestyny dla nawiedzenia grobu Pańskiego, w drodze na Rodyjskiej wyspie umarł 1297 i tamże pogrzebiony jest. Pamiątka jego d. 6 aprilis w menologium żukowskim. Był to pan do męki Jezusowej bardzo nabożny, stąd, nim jeszcze Krzyżakiem został, w Słupsku fundował kościół św. Krzyża.
10. Vartislaus, czwarty syn Mestwina, sam Krzyżakiem zostawszy, gdy się wybrał na wojnę z niewiernymi, na Mazowszu w Wyszegrodzie umarł i w wrocławskim Tumie jest pochowany. Pamiątka jego d. 9 maja w menol. żukowskim.
  11. Salomea, córka pierwsza Mestwina, a siostra Swentopelka, Sambora, Racibora i Warcisława, dostała się w małżeństwo Wysławowi, książęciu Rugii, ita Micraelius⁹ pag. 271.
  12. Tribisława, córka druga Mestwina, dana w małżeństwo Przybysławowi, książęciu meklemburskiemu (Micraelius pag. 271).
  13. Helena, albo jak ją inni zowią Helinga, córka trzecia Mestwina, według Micraelium pag. 271 zaślubiona Władysławowi, którego Płwaczem zwano, książęciu Wielkiej Polski. Zaś Elias Reusner⁹, historyk i genealogista pomorski, pisze, iż ta Helena była córką Mestwina, drugiego syna Swentopelka. Nie wiem komu większa wiara.
  14. Miłoslawa, córka czwartego Mestwina, a siostra Swentopelka, pierwsza w klasztorze żukowskim przeorczyła. Za jej rządów wpadłszy w te kraje Warmijczycy, jeszcze na ten czas poganie i w oliwskim klasztorze roku 1224 d. 17 septembra okrutnie zamordowawszy B. Kazimierza opata z zakonnikami jego, żukowskiemu też nie przepuścili, bo tegoż samego roku, d. 12 octobra, wpadłszy w konwent, z niego na Młyńską górę za Raduniem dziesięć wywlekli panien i umęczyli. Imiona ich te są: Benedicta, Eva, Dinguers, Miłoslawa, Caecilia, Sophia, Euphemia, Bogudaja, Euphrosina i Elisabeth. Ciała tamże pochowane jako starodawna niesie tradycja. Ta zaś pobożna przeorczyła 81 lat świętobliwie rządziwszy, umarła roku 1290 d. 9 julii (Menol. żukowski, Sartorius¹⁰ in Cistercio i Meglinger w Roku Cistercieńskim).
  15. Mestwin II młodszy, nazwany syn Swentopelka Wielkiego

⁹ Micraelius Joannes, Antiquitates Pomeraniae, 1723 (Estreicher, XXII, 351).

⁹ Reusner Elias, Basilikon, Frankfurt 1592 (Estreicher, XXVI, 274).

¹⁰ Sartorius Aug., Cistercium bistertium, 1700.

- nazwiskiem, pierworodny z Salomei, albo jak ją inni nazywają Salomiki, córki Romana, księcia ruskiego, splodzony, ten zakonnicę ś. Benedykta z klasztoru słupskiego sobie za żonę wziął, z którą gdy żadnego nie miał potomstwa, karę uznawając Boską, do pokuty i dobrych uczynków się udał, klasztor bowiem zakonu cistercieńskiego z Pogotków do Pelplina przeniósł roku 1274, klasztor w Żarnowcu panieński pannom zakonu cistercieńskiego i we Tczewie zakonu Dominika ś. wystawił, Żukowowi wielki dał przywilej z przyczynieniem fundacji roku 1283 d. 16 april. w Słupsku datowany. Umarł roku 1295 d. 25 dec., w Oliwie pochowany.
16. Warcisław, syn drugi Swentopelka, brat Mestwina młodszego. Ten chcący bratu wydrzeć księstwo pomorskie i sam panować, w kajdany okuł go, z których wkrótce od żołnierzy swoich uwolniony, Warcisława wygnał z Pomeranii, i tak na wygnaniu zostający, w Eiblagu umarł i tamże pochowany jest roku 1275. Miał żonę córkę księcia mazowieckiego Zemowita, u którego też w Wyszogrodzie i umarł i w Włocławku pochowany jest. Pisze Elias Reusner w Genealogii Pomorskiej.
  17. Jan, trzeci syn Swentopelka, którego wspomina menologium żukowskie d. 26 augusta, w młodych umarł leciech.
  18. Samborius, czwarty syn Swentopelka książęca, i brat jego.
  19. Ratiborius, piąty syn Swentopelka, o tych pisze Dusburg¹¹, iż Krzyżakami zostali, lecz to niepewna, raczej ci dwaj w dzieciństwie umarli, jako mówi Elias Reusner w swej Genealogii. Miał tedy Swentopelk synów pięciu, a córek cztery. Z tych
  20. Dąbrówka, pierworodna córka Swentopelka, kaplicę okrągłą pod tytułem ś. Pawła w Chmielnie wystawiła. Umarła roku 1223 d. 25 maja (Menol. żukow.).
  21. Elźbieta, córka druga Swentopelka, wydana jest w małżeństwo za Jaromira, książęcia Rugii. Dusburg i Micraelius p. 271.
  22. Gertruda, trzecia córka Swentopelka. Tę wspomina brat jej Mestwin młodszy w przywileju danym jej w Słupsku roku 1284.
  23. Salomea, czwarta córka Swentopelka. Ta w małżeństwie z Ziemomysławem, książęciem kujawskim, splodziła Przemysława, króla polskiego, jako pisze Dusburg pag. 288 i Micraelius pag. 284 lubo Elias Reusner za matkę Przemysława uznaje Helenę, o której się mówiło Numero 13.
  24. Jeszcze z rodziny książąt pomorskich trzy się znajdują córki, to jest Margareta, wydana w małżeństwo za Waclawa, książęcia Rugii.

¹¹ Dusburg Petrus, Chronicon Prussiae, Frankfurt 1679 (Estreicher XV, 420).

25. Mestwina, zaślubiona z Przybysławem, młodszym książęciem Wandali.
26. Anonyma, małżonka Adolfa piątego, komesa Holsacji. O tych Reusnerus w swojej Genealogii pisze, że były córki Mestwina II, o którym się mówiło pod liczbą 15, atoli drudzy historycy powiadają, iż te trzy były siostry Mestwina tego, tak, iż Swentopelek prócz czterech synów miał siedm córek.
27. Przemysław, król polski; temu umierając Mestwin II Księstwo Pomorskie testamentem zapisał, jako siostrzeńcowi swojemu, dlatego, iż albo sam żadnych dzieci nie miał, albo też z męskiej płci nie miał potomstwa. Ale krótko panował Przemysław, bo roku 1296 d. 8 febr. w Rogoznie przez zdradę od żołnierzy margrabiego brandenburskiego zabity jest i wkrótce potem w Poznaniu pochowany. Pierwszego roku panowania swego, to jest 1295 w sam dzień Wniebowzięcia Najśw. Maryi, w Szwieciu będący, dał zakonowi przywilej, w którym nie tylko dawniejsze potwierdził, ale i nowszych nadał. Po śmierci i zabiciu Przemysława między królami polskimi i margrabiami brandenburskimi długo o Pomorską certowano, aż ją też w roku 1311 opanowali Krzyżacy, którzy z wielką sławą pobożności i męstwa swojego tym krajem rządili aż do roku 1454, którego Gdańsk z przyległym krajem królom się poddał polskim za Ludwika z Erlichhausen, mistrza najwyższego krzyżackiego, i odtąd ten wszystek kraj należy do Polski. Liczy się tedy w tej książęcej genealogii osób 27, lecz tylko dwunastu w dorocznej ma pamiętce menologium i obitarz żukowski takowym porządkiem miesięcy:

Dnia 11 stycznia Swentopelk, książę pomorski	patrz nr 6
Dnia tegoż roku 1268 Samborius, książę pomorski	" " 8
Dnia 31 marca (sic) Salomea, córka Swentopelka	" " 23
Dnia 6 kwietnia 1279 Ratiborius, książę pomorski	" " 9
Dnia 2 maja 1220 Mestwin, ojciec Swentopelka	" " 5
Dnia 9 maja (sic) Warcisław, książę pomorski	" " 10
Dnia 25 maja 1223 Dąbrówka, córka Swentopelka	" " 20
Dnia 9 lipca 1290 Miłosiława, siostra Swentopelka, przeorzyż. żuk.	" " 14
Dnia 23 sierpnia (sic) Jan, syn Swentopelka	" " 17
Dnia 23 sierpnia 1235 Eufrozyna, matka Mestwina książęcia	" " 2
Dnia 25 grudnia 1295 Mestwin, książę, syn Swentopelka	" " 15
Dnia 28 grudnia 1207 Subisław, książę pomorski	" " 4

Tyle o znacznych klasztoru żukowskiego fundatorach i dobrodziejach, książętach pomorskich, po których zejściu, iż się kraj ten dostał Krzyżakom, położę tu szereg najwyższych mistrzów krzyżackich, jak jeden po drugim następował.

§ 2.

O Krzyżakach i ich rządach w Pomeranii ¹²

- ...20. Vernerus ab Orselen między dobrodziejów klasztoru żukowskiego policzony, obrany jest mistrzem generalnym krzyżackim na kapitule malborskiej roku 1324 d. 6 julii, który gdy niemniej pobożnie jak szczęśliwie Prusami rządził lat 6, miesięcy 4, dni 12 roku 1330 d. 13 novembra (nie decembra jak żukowski obitarz pisze) od jednego Krzyżaka nożem przebity jest z takowej okazji: niejaki Krzyżak młody imieniem Jan Biehendorff prosił Wenera, aby mu był pozwolił z bracią pójść na Litwę na wojnę przeciwko nieprzyjacielowi, lecz mistrz wierząc o mniej przykładowym życiu jego, bronił mu tego. On o to rozgniewany, nóż sobie zrobić kazał. Spytany czyliby też pochwów potrzebował do niego, odpowiedział: jakie cały kraj ten mieć może najbogatsze pochwy, takowych zażyję do noża tego. Nie domyślał się nikt, o czymby zamysłał, a on powracającego bez assistencji z niesporów w Malborku mistrza Wenera nożem tym przebił tak, iż zaraz trupem padł. Złapano zabójcę i przez dekret Ojca świętego Jana 22 na wieczne o chlebie i wodzie więzienie skazany jest...

§ 3.

O innych osobach niezakonnych, których pamiętka w obitarzu żukowskim jest:

1. Roku 1236 (ma być 1234) Oliwę spalili Prusacy niewierni i zabili sześciu konwersów, których te są imiona: Brat Elko, Tihifus, Bertoldus, Sibadus, Wulff i Bargusz.
2. Roku 1250 d. 19 maja żołnierzy pomorskich w Prusiech zabito.
3. Roku 1326 d. 8 junii umarł Eberhardus I. biskup warmijski, pochowany we Fraumburgu.
4. Roku 1632 d. 26 aprilis z niedzieli na poniedziałek o dziesiątej godzinie w noc umarł WX. Maciej Walteriusz, kapłan świecki, kanonik wendeński, który służył miejscu temu lat 32 od roku 1600, tu osadzony od Jaśniew. Hieronima Rozrażewskiego, biskupa kujawskiego, wraz z WX. Benedyktem Goryńskim, kanonikiem poznańskim, i X. Wincentym, kapłanem świeckim.
5. Roku 1677 d. 27 julii, po godzinie jedenastej w południe umarł X. Adam Trąbczyński, kapłan nasz, kapłan świecki, który

¹² Wylicza wielkich mistrzów krzyżackich, o których skądinąd wiadomo, jedynie o Wernerze mówi, jako o dobrodziejcu żukowskim.

- służył kościółowi temu lat 16 od roku 1661, którego porzuciwszy plebanię swoją, którą miał w Bukowcu, w diecezji poznańskiej, dobrach JPana Alexandra z Bnina Opalińskiego, starosty inowrocławskiego, przez lat osiemnaście, do Żukowa poszedł, przyjaźnią, czyli życia pobożnością WJX. Mikołaja Sosnowicza zachęcony. Pokazuje to prezenta jego dana do Jaśniew, biskupa poznańskiego Andrzeja Szoldrskiego roku 1643.
6. Roku 1679 d. 20 septembra umarła panienska świecka Zofia Kosówna, która blisko lat 19 w klasztorze tutejszym mieszkała, wiele dobrego kościółowi i miejscu temu tak w ruchomych rzeczach, jako i w pieniądzach dawała i legowała.
  7. Roku Pańskiego 1682 d. 16 augusta we Gdańsku w kamienicy kartuskiej u Krzysztofa Otta gospodarza (który też sam tu w Żukowie w sklepie nowym pochowany roku 1686 d. 17 januarii, jako mówił mu prorockim duchem chory) umarł z wielkim żalem i utrapieniem konwentu żukowskiego WX. Mikołaj Sosnowicz, spowiednik i prowizor żukowski. Służył miejscu temu lat 22; był naprzód komendantem chmielińskim i plebanem goreczyńskim. Życie jego jest do druku podane, w którym pobożność jego i prace wyrażone są¹³.
  8. Roku 1704 d. 13 aprilis umarł X. Piotr Zander, kapelan żukowski, kapłan świecki, który od roku 1688 miejscu temu służył lat 16. Menol. żukowskie wspomina go.
  9. Roku 1720 d. 18 stycznia umarł z wielkim żalem zgromadzenia świętego żukowskiego WX. Jan Jerzy Leyding, spowiednik i prowizor miejsca tego, życzliwy dobrodziej, który służył klasztorowi temu na spowiednikostwie lat 38, a przedtem na kapelanii i kaznodziejstwie lat 9. Mąż pobożny i uczony; jako uczony surogatem był w Przewielebnym konsystorzu gdańskim, jako zaś pobożny 14 lat przed śmiercią, to jest roku 1706 d. 20 decembra testament śmierci pamiętny napisał, w którym osobiście Bogu dziękował za nawrócenie swoje z luterskiej herezji.
  10. Roku 1727 d. 12 julii około dziewiątej wieczorem umarła tu panienska świecka Ludwika Bąkowska, która legowała do kościoła żukowskiego Najświętszej Maryi Panny trzy pary sukien, jedne lamowane cytrynowe, drugie morowe szkarłatne, trzecie modre.

¹³ Pamiętka drogiej przed oblicznością Pańską śmierci w Panu Chrystusie J.M.X. Mikołaja Sosnowicza Surrogata Oficjała Gdańskiego, spowiednika panien zakonných pod regułą Norberta, w klasztorze żukowskim zostających od jednego z kapłanów napisana 1682 (Estreicher XXIX, 86). Cfr § 12, nr 18. Autorem Dziełka O. Stanisław Krasuski T.J.

11. Roku 1742 d. 3 marca umarł tu w Żukowie WX. Mikołaj Maciej Kręcki. Ten na diakonii ordynowany był od Jaśniew. Hieronima Wierzbowskiego, sufragana poznańskiego, roku 1697, w sobotę wielką, d. 6 aprilis. Plebanem instituowany chmielińskim od Wielm. JX. Jana Stefana Janowicza, dziekana, plebana i surogata gdańskiego roku 1700 d. 5 julii. Introdukowany i do posesji tej plebanii przypuszczony od JX. Łukasza Stanisława Wodeckiego, dziekana mirachowskiego i bytowskiego, plebana strzepskiego i szwianowskiego, tegoż samego roku 1700, w sam dzień poświęcenia kościoła chmielińskiego, to jest w niedzielę po Wniebowzięciu Najśw. Maryi Panny, d. 20 augusta¹⁴. Na której plebanii pilnie i usilnie pracował lat 32, resignował ją JX. Adamowi Mielewskiemu roku 1732 d. 10 decembris i zaraz na życie spokojne do Żukowa się przeniósłszy, tam płacąc od stołu corocznie półki mógł, codziennie Mszę św. miewał przez lat 10, a gdy nie mógł, komunikował. Testament uczynił roku 1737, d. 7 junii, którym klasztorowi żukowskiemu zapisał półtora tysiąca, kościółowi chmielińskiemu na lampę i szpital 1000 floren. Za duszę zaś swoją, krewnym i ratunku nie mających na trzy Msze św. w tydzień zapisał 1500 florenów, który testament Przew. Konsystorz Gdański aprobował po śmierci jego d. 16 marca.
12. Roku 1744 d. 31 octobr. o piątej z rana, gdy dzwonił na Anioł Pański w dzień sobotny, w wigilię Wszystkich Świętych, poszedł do społeczności Ich i umarł WX. Michał Rzepczyński, naprzód od roku 1704 po śmierci X. Piotra Zandra kapelan żukowski i kaznodzieja przez lat szesnaście, a potem od roku 1720 spowiednik i prowizor przez lat 24. Ten narodził się z ojca Jana, matki zaś Katarzyny Jakubowiczówny w Lubieckowie roku 1675, ochrzczony w kościele żarnowieckim od X. Stanisława Borkowicza roku tegoż d. 15 septembra. Teologię słuchał w Brunsberku roku 1700 pod X. Janem Brikozuszem S. J. i X. Aleksandrem Karwatem tegoż zakonu, będąc alumnem Ojca świętego w seminarium papieskim. Kapłanem ordynowany jest w kościele wartenburskim roku 1703 d. 7 junii od Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Warmijskiego Andrzeja Chryzostoma Załuskiego. Testament pobożny napisał roku 1744 d. 28 marca, który aprobował JX. Sikorski, Oficjał gdański, tegoż roku d. 6 nov., pochowany jest d. 10 nov. przy licznych rozmaitych więzy zgromadzeniu.

¹⁴ W r. 1700 niedziela ta wypadła 22 sierpnia.

§ 4.

Regestr alfabetyczny Wielebnych Panien klasztoru żukowskiego od roku 1590 z wyrażeniem dnia obłóczyn, profesji, konsekracji i śmierci, ile dojść można było:

1. Roku Pańskiego 1577 była wojna króla Stefana Batorego z Gdańszczanami, który to miasto oblegił d. 13 junii między ósmą i dziewiątą godziną zrana, i trwało to oblężenie aż do d. 11 decembra, którego Gdańszczanie, wysławszy posłów swoich do Malborka, tam królowi przysięgli i pokój zawarli w następujące kondycje: 1-mo, aby Gdańszczanom wolne było pozwolone używanie religii luterskiej, na co król pozwolił. Stanislaus Karnkowski, biskup natenczas kujawski, surowym listem o to króla zgromił. 2-do, aby na zbudowanie i restaurację klasztoru oliwskiego, od nich spalonego i zburzonego roku 1577 d. 22 februarii, łożyło dwadzieścia tysięcy floren. 3-tio, aby w pięć lat królowi dali pieniędzy dwakroć sto tysięcy złotych.

Po tej wojnie we dwa lata (żle w pismach żukowskich, iż w rok wzięto panny zakonne ze Strzelna do Żukowa na reformację klasztoru żukowskiego, to jest roku 1579, i zesłano na tę zbawienną pracę, życia pobożnością, roztropnością i obyczajów przykładnością zalecone panny następujących imion:

1. Pannę Dorotę Radolińską, która dożywszy lat życia swojego 120, mówię sto dwadzieścia, umarła około roku 1592 d. 15 marca.
2. Elżbietę Loykównę Brestensem, czyli z Brześcia kujawskiego rodem, która umarła d. 24 stycznia przed rokiem 1591.
3. Elżbietę Sucharzewską, która umarła d. 15 januarii po roku 1591.

Po tych trzech we trzy lata na pomoc im przyjechały inne siedem roku 1582 d. 2 febr., w samą Najświętszej Panny Gromnicznej uroczystość, których imiona te są:

4. Dorota Kilewska umarła roku 1633 d. 6 aprilis, tak jest w menologium, a w obitarzu d. 9 aprilis w sobotę, umarła w Strzelnie.
5. Agnieszka Sukowska, przeoryszą obrana w wigillę Narodzenia Najświętszej Panny Mariej, d. 7 septemb. roku 1585. Umarła roku 1591 d. 26 nov., w menologium, d. 27 nov. w obitarzu.
6. Joanna Orzechowska, obrana przeorzyszą roku 1592, umarła d. 30 maja około roku 1600, w samej prawdzie roku 1595.
7. Elżbieta Sobińska, obrana przeorzyszą roku 1595 po śmierci panny Orzechowskiej, umarła roku 1599, lecz w tym omyłka.

bo tego roku podziękowała za przeorzyszostwo, raczej umarła roku 1626 w sobotę, w dzień ś. Walentego męczennika d. 14 februarii.

8. Anna Racięska, obrana przeorzyszą roku 1599, umarła roku 1626 przed wojną d. 16 aprilis we Czwartek wielkanocny.
9. Katarzyna Galczevska umarła d. 25 aprilis (menologium żukowskie) około roku 1600.
10. Katarzyna Podkamerówna, Kleszczeńska zakonu cistercieńskiego z klasztoru żarnowieckiego, rodem była z Kleszczewa, stąd ją nazwano Kleszczeńską. Pamiątka zejścia jej d. 11 dec. w menol. żukowskim i nie jest to nowiną, iż na reformację którego klasztoru z innych konwentów, nie tegoż zakonu biorą, bo około roku 1421 Joannes Buschichius, proboszcz hildesheimski zakonu augustiniańskiego, był reformatorem i wizytatorem najprzedniejszych klasztorów premonstratenskich w Niemczech, jako pisze Leukfeld.

Po takowej tedy reformie, które obłeczono, profesowano i konsekrowano oraz w Żukowie lub gdzieindziej z przypadku jakiego pochowano, następuje szereg alfabetyczny od roku 1585:

1. Andresonówna Marianna, obłeczona w habit roku 1706 d. 23 nov., profesję uczyniła przed X. Leydingiem spowiednikiem 1707. d. 21 nov., konsekrowana od JX. Teodora Wolffa bisk. inflanc. 1708 d. 12 aug. Umarła roku 1741 d. 15 maja w oktawę ś. Stanisława b.
2. Bartlińska Agnieszka, obłeczona w habit zakony roku 1609, konsekracji wzmianki nie masz, umarła roku Pańskiego 1657, zakonu 49, d. 19 decembr.
3. Białachowska Anna, obłeczona roku 1638 d. 17 octobra, profesję uczyniła roku 1639, konsekracji nie wspominają. Umarła roku 1649, zakonu 11, d. 11 aprilis.
4. Bogusławska Anna cerkatorka, obłeczona roku 1587 d. 26 julii. Umarła koło roku 1616 d. 24 septembr., zakonu 29.
5. Borkowska Barbara, obłeczona roku 1590 d. 28 aug. albo jako gdzieindziej w starszych świadczą pismach d. 5 febr. w dzień ś. Agaty. Umarła po roku 1591 d. 9 decembris.
6. Borkowska Anna, pisarka ksiąg notowanych, obłeczona roku 1651 d. 8 oct., profesję uczyniła roku 1652 d. 15 octobr., konsekrowana od JX. Stanisława Domaniewskiego, biskupa margaryteńskiego, sufragana kujawskiego, roku 1663 d. 27 dec. Umarła roku 1692 w piątek po 12 z południa d. 28 marca.
7. Braunin z niemieckiego, a Braunówna z polskiego języka obłeczona za konwerską roku 1618 d. 18 januarii. Umarła roku Pańskiego 1673, zakonu 55, d. 4 nov. Podczas wojny szwedz-

- kiej, gdy inne siostry zajęły na mieszkanie do Gdańska, żołnierzy bojąc się, roku 1655, ta zostawszy, z niemalym niebezpieczeństwem i bojaźnią w klasztorze, przez lata do Gdańska legumina im dosyłała.
8. Brodnicka Jadwiga, obieczona roku 1606 d. 21 maja. Umarła roku Pańskiego 1624, zakonu 18, d. 29 aprilis.
  9. Bronikowska Jadwiga, obieczona roku 1606 d. 21 maja, umarła roku 1653, zakonu 47, d. 11 marca.
  10. Bronkówna Konstancja, Marcina Bronka i Katarzyny godna córka, obieczona od JX Dominika Sienieńskiego, oficjała gdańskiego, roku 1725 d. 19 augusta, profesję uczyniła przed JX. Janem Stanisławem Kitowskim, surogatem i dziekanem gdańskim, plebanem miłobądzkim, roku 1726 d. 15 novembris. Konsekrował ją Jaśniewiem. Najprzewielebniejszy JX. Krzysztof Antoni Szembek, biskup kujawski i pomorski, roku Pańskiego 1732 d. 15 junii. Niech żyje długo na chwałę Bożą.
  11. Bronkówna Zofia, siostra rodzona Konstancji, obieczona w habit zakonny od JX. Jana Stanisława Kitowskiego roku Pańskiego 1732 d. 12 octobr. Profesję uczyniła przed JX. Michałem Rzepczyńskim, spowiednikiem żukowskim, roku 1733 d. 1 februarii. Konsekrował ją Jaśniew. Najprzewielebniejszy JX. Walenty Aleksander Czapski, biskup kujawski, roku 1742 d. 14 octobr. Niech żyje długo na ozdobę chóru i chwały Bożkiej.
  12. Bylinówna, nazwana inaczej Świątkówna Anna, obieczona roku 1620 d. 4 junii w niedzielę po Wniebowzięciu Pańskim, umarła d. 24 octobr. (Menol.) Opuszczono ją w obitarzu pod tym nazwiskiem Bylinówna, ale napisano Smiałkówna i umarła roku Pańskiego 1624 d. 24 octobr., we czwartek, w zakonie tylko 4 lata przeżywszy.
  13. Bystramówna Elżbieta, obieczona roku 1709 d. 14 augusti, profesję uczyniła przed JX. spowiednikiem Leydingiem roku 1711 d. 23 augusta, konsekrował ją WX. Wojciech Bardziński, sufragan kujawski, r. 1720 d. 13 oct. Umarła na żółtą chorobę roku 1746, zakonu 37 d. 22 decembris.
  14. Ciecholewska Elżbieta, obieczona w chórze roku 1665 d. 11 januarii, profesję uczyniła roku 1670 d. 5 augusti, konsekrowana roku 1672 d. 29 septembr. Przeorzyszą obrana roku 1698 d. 6 aprilis. Umarła roku 1709 d. 11 julii w dzień Ś. O. Norberta o godzinie 4 po południu. Żyła w zakonie lat 14, rządziła lat 11.
  15. Cieszeńska Anna, konwerska, obieczona roku 1657 d. 20 augusti, profesję uczyniła roku 1658 d. 20 augusti, umarła roku 1687, zakonu 30, d. 19 maja.

16. Cieszeńska Elżbieta, obieczona roku 1663 d. 4 octobris, profesję uczyniła w siedm lat roku 1670 d. 5 augusti, konsekrowana roku Pańskiego 1672 d. 29 septembr., umarła roku 1688, zakonu 25, d. 1 maja.
17. Czapiewskie Teresa i Elżbieta, siostry rodzone, obieczone roku Pańskiego 1721 w dzień Ś. Michała Archanioła w chórze. Profesję uczyniły przed JX. Michałem Rzepczyńskim spowiednikiem roku 1723 d. 2 octobris przed JX. Jagowskim, archidiak. pomorskim (sic). Konsekrował je Jaśniew. X. Krzysztof Antoni Szembek, biskup kujawski, roku 1732 d. 15 junii. Niech żyją długo.
18. Czapiewska Katarzyna, siostra tychże z innej matki, obieczona roku 1732 d. 12 octobr. od JX. Jana Kitowskiego, surogata gdańskiego. Profesję uczyniła przed JX. Rzepczyńskim spow. roku 1733 d. 1 febr. Konsekrował ją Jaśniew. X. Walenty Alex. Czapski, biskup kujawski, roku 1742 d. 14 octobr. Niech z chwały Bożej pomnożeniem długo żyje.
19. Czapiewska Marianna, obieczona od Najprzewielebniejszego JX. Wojciecha Leskiego, opata pelplińskiego, roku 1740 d. 18 septembr. Profesję uczyniła przed JX. Rzepczyńskim, spowiednikiem, wujem swoim, roku 1741 d. 10 decembr. Konsekracja w oczekiwaniu, którą niech przeżyje najdłużej.
20. Czapska Marianna, przeorzysza, obieczona roku 1679 d. 21 maja. Profesję uczyniła roku 1680 d. 10 junii. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Piotr Paweł Mieszkowski, sufragan kujawski, roku 1688, d. 7 febr. Przeorzyszą obrana roku 1723, umarła roku 1731, zakonu 51, d. 12 maja, rządziła lat 8.
21. Czapska Małgorzata, córka Juliusza Czapskiego, dziedzica na Smętowie i Swawzynie, z Wierzbowskiej zrodzona, obieczona roku Pańskiego 1591 d. 3 nov., w niedzielę po Wszystkich ŚŚ. Przeorzyszą obrana roku 1626 d. 27 aprilis. Umarła we Gdańsku na Starym Mieście w kamienicy Jerzego Millera, u którego z całym zgromadzeniem swoim całe trzy lata mieszkała dla wojny szwedzkiej, płacąc od mieszkania na rok 500 fl., mówią pięćset złotych. W klasztorze zaś żukowskim zostawiono samą pannę Dorotę Braunin, już w latach podeszłą konwerską, która do Gdańska żywność dosyłała. Tam tedy pomieniona panna przeorzysza umarła roku 1657 d. 3 octobra, dożywszy lat życia swego sto. Rządziła dwakroć klasztor żukowskim, bo roku 1631 złożona była z przeorzystwa, a na miejsce jej postąpiła panna Katarzyna Wojanowska, która kościół św. Jana od husytów Czechów w roku 1433 zburzony, znowu zbudowała. Po jej zaś śmierci powtórnie została przeo-

- rzyszą panna Czapska roku 1652 i nią umarła. Ciało jej ze Gdańska do Żukowa przywieziono i tu jest pochowane.
22. Czapska Marianna, fortianka, siostra rodzona Jaśniew. JX. Walentego Alex. Czapskiego, biskupa kujawskiego, życia pobożnością i przykładnością zalecona, obieczona jest roku Pańskiego 1697 d. 6 octobr. Profesję uczyniła roku 1698 d. także 6 octobr. Konsekrował ją Jaśniew. X. Teodor Wolff, biskup inflancki, roku 1708 d. 12 aug. w niedzielę ś. Klary. Umarła świątobliwie roku 1735 d. 29 febr., zakonu 38.
  23. Czapska Elżbieta, sekretarka, probację zaczęła roku 1727 d. 1 julii, obieczona od JX. Jana Kitowskiego, surogata gdańskiego, 1728 d. 24 oct., profesję uczyniła przed Jaśniew. JX. Tomaszem Czapskim, biskupem dianańskim, opatem pelplińskim roku 1729 d. 4 dec., konsekrował ją Jaśniew. JX. Krzysztof Antoni Szembek, biskup kujawski, roku 1732 d. 15 junii. Bogu na chwałę niech życie prowadzi jak najdalej.
  24. Czapska Urszula, obieczona od JX. Spowiednika roku 1734 d. 21 nov., profesję przed tymże uczyniła roku 1735 d. 29 septembr. Konsekrował ją Jaśniew. Najprzewielebniejszy JX. Walenty Aleksander Czapski, biskup kujawski, stryj jej, roku 1742 d. 14 octobr. Niech żyje jak nadłużej.
  25. Czapska Ewa, kasztelanka gdańska, w habit zakonny obieczona od Najprzewielebniejszego JX. Wojciecha Leskiego, opata pelplińskiego, roku 1740 d. 18 septembr. Profesję uczyniła przed JX. Michałem Rzepczyńskim, spowiednikiem żukowskim, roku 1741 d. 10 decembr. Konsekrował ją Jaśniew. Najprzewielebniejszy JX. Walenty Alexander Czapski, biskup kujawski, roku 1742 d. 14 octobra. Niech śmierć daleka od niej będzie.
  26. Czarlińska Justyna, roku 1690 d. 21 nov. obieczona od ojca swojego Jana Czarlińskiego, kanonika włocławskiego, po śmierci żony Teresy Szczepańskiej. Profesję uczyniła przed tymże, roku 1691 d. 25 nov.; konsekrował ją Jaśniew. JX. Stanisław Szembek, biskup kujawski, roku 1701 d. 15 octobr. Umarła roku 1717, zakonu 26, d. 24 maja.
  27. Dąbrowska Elżbieta, kantorka, obieczona roku 1695 d. 13 nov., profesję uczyniła przed JX. Leydingiem spowiednikiem roku 1696 d. 19 nov.; konsekrował ją JX. Teodor Wolff, biskup inflancki, roku 1708 d. 12 aug. Umarła roku 1732, zakonu 37, d. 16 aprilis.
  28. Donimierska Regina, obieczona roku 1679 d. 21 maja, profesję uczyniła roku 1680 d. 10 junii; konsekrował ją JX. Poltr Paweł Mieszkowski, sufragan kujawski, roku 1688 d. 7 febr. Umarła roku 1727, zakonu 48, d. 26 febr.
  29. Donimierska Katarzyna, obieczona roku Pańskiego 1683 d.

- 22 aug., profesję uczyniła roku 1684 d. 2 maja; konsekrował ją JX. Mieszkowski, sufragan kujawski, roku 1688 d. 7 decembr. Umarła roku 1719, zakonu 36, d. 28 maja.
30. Donimierskie Konstancja, cerkatorka, i Teresa, m'istrzyni panien świeckich, siostry rodzone, obieczone podczas powietrza roku 1709 d. 14 julii, dla którego tegoż roku z nowicjatu wyjechały do rodziców i stamtąd, po skończonym powietrzu, zdrowe powróciły. Profesję uczyniły we dwa lata po obłóczynach przed JX. Janem Leydingiem roku 1711 d. 23 augusta. Konsekrował obie Jaśniew. JX. Wojciech Bardziński, sufragan kujawski, roku 1720 d. 13 octobr. Urodzeniem i wokacją ś. złączone, niech śmierć jak najpóźniejsza rozłączy.
31. Emplówna Dorota, obieczona roku 1631 d. 29 julii, umarła roku 1653, zakonu 22, d. 20 julii.
32. Fongiemówna Teresa, obieczona roku 1700 d. 11 octobr., profesję uczyniła roku 1701 d. 13 februarii. Konsekrował ją Jaśniew. JX. biskup inflancki Teodor Wolff roku 1708 d. 12 aug. w dzień niedzielny. Umarła roku 1744, zakonu 44 d. 5 septembr.
33. Gałczewska Zofia, obieczona roku 1618 d. 18 januarii, umarła roku 1652, zakonu 34, d. 8 decembris.
34. Ginczmans, gdzieindziej ją nazwano Hinczmans Katarzyna, obieczona roku 1633 d. 27 februarii. Umarła roku 1639, zakonu 6, d. 12 sept.
35. Glińska Elżbieta, przeorzyssa, obieczona roku 1614 d. 2 nov., w dzień niedzielny, bo dzień Zaduszny przeniesiono. Przeorzyssą obrana po panie Małgorzacie Czapskiej roku 1657. Umarła roku 1661, zakonu 47, d. 18 augusta.
36. Glińska Barbara, konwerska, obieczona roku 1657 d. 30 augusta, profesję uczyniła roku 1658 d. 30 aug. Umarła roku 1677, zakonu 20, d. 23 aprilis.
37. Glińska Magdalena, cerkatorka i kantorka, obieczona roku 1669 d. 4 octobr., profesję uczyniła w siedm lat roku 1670 d. 5 augusta, konsekrowana roku 1673 d. 29 septembra. Umarła roku 1698, zakonu 35, d. 20 aprilis.
38. Gołębiowska Urszula, obieczona roku 1624, umarła roku 1670, zakonu 46, d. 11 aprilis.
39. Gołębiowska Anna, obieczona roku 1651 d. 8 octobr's, profesję uczyniła roku 1652 d. 15 octobris w święto św. Jadwigi, konsekrował ją Jaśniew. JX. Stanisław Domeniewski, biskup margaretański, sufragan kujawski, roku 1663 d. 27 decembr. Umarła roku 1677, zakonu 26, d. 20 februarii.
40. Gostomska Ewa, obieczona od JX. Rzepczyńskiego spowiednika roku 1721 d. 29 sept., w chórze profesję uczyniła przed Wielm.

- JX. Janem Kazimierzem Jugowskim, archidiakonem pomorskim, proboszczem gniewskim, roku 1723 d. 2 octobr. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Krzysztof Antoni Szembek, biskup kujawski, roku 1732, d. 15 junii. Niech żyje Bogu na chwałę.
41. Gralewska Barbara, obieczona roku 1697 d. 6 octobris, profesję uczyniła roku 1698 d. także 6 octobris. Konsekrował ją Jaśniew. JX. biskup inflancki Teodor Wolff roku 1708 d. 12 augusta. Umarła roku 1727, zakonu 30, d. 2 nov. w dzień Zaduszny.
42. Graczkanka Elżbieta z Gdańska rodem, życia świętobliwością sławna, obieczona roku 1678 d. 15 augusta. Profesję uczyniła roku 1679 d. 20 augusta. Konsekrował ją JX. Piotr Paweł Mieszkowski, sufragan kujawski, roku 1688 d. 7 febr. Umarła roku 1706, zakonu 28, d. 30 octobr. w sobotę o godzinie wtorej po południu, przesłrzężona o bliskiej śmierci od ś. Jędrzeja Apostoła, patrona jej ulubionego, zakonu 38.
43. Gorska Konstancja, obieczona od Najprzewielebniejszego JX. Wojciecha Leskiego, opata pelplińskiego, roku 1744 d. 20 septembr., profesję uczyniła przed Jaśniew. JX. Walentym Alexandrem Czapskim, biskupem kujawskim, roku 1745, w dzień ś. Mikołaja. Konsekracja w oczekiwaniu, którą, aby długo przeżyła, dał Boże.
44. Hebwnówna Małgorzata, obieczona roku 1725 d. 19 augusta od Jaśniew. JX. Dominika Sienińskiego, oficjała gdańskiego. Profesję uczyniła przed Wielm. JX. Janem Stanisławem Kitowskim, surogatem gdańskim, roku 1726 d. 15 novembr. Odesłana do Strzelna, gdzie dotychczas żyje, roku 1731 d. 2 octobr.
45. Hinczmans, obacz wyżej Ginczmans pod liczbą 34.
46. Hempelówna, obacz wyżej Emplówna pod liczbą 31.
47. Janowska Catharina, obieczona roku 1680 d. 29 apr. w niedzielę przewodnią. Profesję uczyniła roku 1681, d. także 23 aprilis. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Piotr Paweł Mieszkowski, sufragan kujawski, roku 1688 d. 7 febr. Umarła roku 1744, zakonu 64, d. 1 febr.
48. Jansonówna Eufrozyna, z Gdańska rodem obieczona roku 1684 d. 29 octobr. Profesję uczyniła roku 1686 d. 5 januarii. Konsekrował ją JX. Mieszkowski, sufragan kujawski, 1688 d. 7 febr. Umarła roku 1692 d. 25 sept., zakonu ósmego roku.
49. Kampen Christina, konwerska, obieczona roku 1589, profesję uczyniła roku Pańskiego 1590. Umarła w dzień ś. patronki swojej, we wtorek roku Pańskiego 1629 d. 24 julii, zakonu 39.
50. Kijewska Anna, obieczona roku 1594, umarła d. 3 marca około roku 1600.

51. Kijewska Dorota (profesji jej nie masz) przysłana była z Strzelna na reformację klasztoru zukowskiego roku 1582 d. 2 febr. ; stąd do Strzelna powróciwszy, tam umarła roku 1633 d. 9 kwietnia (Obitarz zukowski) wspominana bywa d. 6 april. w menol. zukowskim.
52. Kleszczeńska tak (nazwana, iż z Kleszczewa rodem, bo się nazywała Pudkamerówna) Katarzyna z klasztoru żarnowieckiego zakonu wtenczas cisterciańskiego, zesłana na reformację zukowską roku 1582 d. 2 febr. Umarła, ale nie tu, podobno roku jakoż 1616 d. 11 decembr. (Menol. zukowskie).
53. Kłosińska Zuzanna, konwerska, obieczona roku 1651 d. 8 oct., profesję uczyniła roku 1652 d. 15 oct. w dzień ś. Jadwigi. Umarła roku Pańskiego 1693, zakonu 42, d. 7 febr.
54. Knutówna Barbara i oraz rodzona tejże siostra panna Zofia, obieczone roku 1596 d. 15 octobr. Profesję uczyniły roku 1597. Umarła panna Barbara roku 1649, zakonu 53, d. 13 nov., a gdzieindziej w starszych pismach piszą d. 20 nov.
55. Knutówna Barbara, xieni żarnowiecka, umarła roku 1650, d. 5 januar.
56. Knutówna Elżbieta, obieczona roku 1600, umarła roku 1644, zakonu 44, d. 18 julii w dzień poniedziałkowy, między dziewiątą a dziesiątą godziną przed południem, w białej sukience pochowana. Żyła w zakonie lat 44, więc źle napisano, iż tylko 34 w obitarzu zukowskim.
57. Knutówna Dorota, obieczona roku 1610 w dzień ś. Walentego d. 14 febr. Umarła roku 1645, zakonu 35, d. 17 decembr., w trumnie pochowana, snąc przedtem chowano bez niej panny.
58. Knutówna Justina, obieczona roku 1615 d. 15 februarii. Umarła roku 1677, zakonu 62, d. 15 aprilis.
59. Konarska Barbara, nazwiskiem starsza, obieczona roku 1589, umarła roku 1610, zakonu 21, d. 15 augusta.
60. Konarska Barbara, nazwiskiem młodsza, obieczona roku 1612 d. 8 febr. Umarła roku 1626, zakonu 14, d. 6 augusta.
61. Konarska Dorota, obieczona roku 1618 d. 4 junii. Umarła roku 1622, zakonu 4, d. 31 marca.
62. Kosińska Zofia, obieczona roku 1608 d. 4 junii w poniedziałek święteczny. Umarła roku 1663, zakonu 55, d. 30 augusta.
63. Konarska Barbara, konwerska, umarła przed rokiem 1616.
64. Konopadzka Katarzyna, obieczona roku 1618 d. 18 novembr. Profesję uczyniła roku 1620 d. 21 septembra, konsekrowana roku 1626 d. 28 junii. Umarła roku 1631, zakonu 15, d. 24 nov.
65. Kopycka Anna, obieczona roku 1617 d. 1 maja. Umarła roku 1669, zakonu 53, d. 4 marca.

66. Korync Elżbieta, konwerska, obieczona roku 1589, umarła roku 1639, zakonu 50, d. 19 aprilis.
67. Kosówna Elżbieta, obieczona roku 1640 d. 8 julii, profesję uczyniła we trzy lata roku 1643 d. 30 augusta. Umarła roku 1696, zakonu 56, d. 31 decembris.
68. Kosówna Helena, obieczona roku 1643 d. 30 augusta. Umarła roku 1679 d. 11 nov., zakonu roku 36.
69. Kosówna Dorota, obieczona roku 1649 d. 18 julii, profesję uczyniła roku 1652 d. 21 nov. Umarła roku 1694, zakonu 42, d. 1 septembr.
70. Kostczanka Katarzyna, przeorzysza, obieczona roku Pańskiego 1637. Profesję uczyniła roku 1638 d. 20 junii w niedzielę przed ś. Janem. Przeorzyszą obrana po śmierci panny Zakrzewskiej roku 1671. Umarła świątobliwie roku 1689, zakonu 52, d. 14 junii, we wtorek podczas oktawy Najśw. Sakramentu, ku którego czci i poszanowaniu sama hostie piekała; z rana skonała o ósmej godzinie. Ciało jej dotychczas nieskażone.
71. Kowalkowska Anna, obieczona roku 1611 d. 1 maja. Umarła roku 1656, zakonu 45 d. 22 maja.
72. Kożyczkowska Elżbieta, obieczona roku 1637 d. 2 junii we wtorek świąteczny, profesję uczyniła roku 1638 d. 13 junii, w dzień ś. Antoniego z Padwy. Umarła roku 1642, zakonu 5, d. 29 maja.
73. Koziczowska Teresa, obieczona od Wielm. JX. Jana Stanisława Kitowskiego, surogata gdańskiego, roku 1732 d. 12 octobr., profesję uczyniła przed JX. Spowiednikiem roku 1733 d. 1 febr. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Czapski, biskup kujawski, roku 1742 d. 14 octobr. Niech długie przeżyje lata.
74. Krępiszewska Katarzyna, obieczona roku 1649 d. 18 julii, konwerska, profesję uczyniła roku 1652 d. 21 nov. Umarła roku 1696 d. 9 aprilis w poniedziałek po dziesiątej przed obiadem, przeżywszy w zakonie świętym lat 47 i jako z dwiema innymi pannami, to jest panną Teofilą Rembowską i panną Katarzyną Mioduszewską, nowicjat odprawiła, tak z nimi zachorowawszy, razem też jednego dnia Olej święty przyjęła i jednegoż roku i miesiąca, to jest w kwietniu, umarła w podeszłych latach.
75. Lagen Anna, subprzeorzysza, obieczona roku 1587 w dzień ś. Anny, umarła w Kosztowie na Krainie roku 1628 d. 2 nov. we czwartek na wieczór; pochowana w miasteczku Wysoka.
76. Lagen Anna, z Brunsberga rodem, obieczona roku 1606, d. 21 maja, umarła roku 1655, zakonu 49, d. 24 februarii.
77. Lagen Regina, obieczona roku 1589, umarła w roku 1633, zakonu 44, d. 6 aprilis po 12 w północ.

78. Lagen Katarzyna, obieczona roku 1608 d. 4 junii w poniedziałek świąteczny, umarła roku 1667, zakonu 59, d. 27 nov.
79. Łaszewska Katarzyna, obieczona od Jaśniew. Najprzewielebniejszego JX. Tomasza Ujejskiego, biskupa kijowskiego, wizytatora apostolskiego miejsca tego roku 1675 d. 29 julii. Profesję uczyniła przed JX. Wawrzyńcem Demutem, oficjałem gdańskim roku 1675 d. 9 decembr. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Jan Małachowski, biskup chełmiński, nominat krakowski, wizytator żukowski, roku 1678 d. 14 augusta. Tak to wszystko opisała socjuszka jej panna Krystyna Pastoriuszówna na obrazku ojca swego Joachima, oficjała gdańskiego. Umarła roku 1699, zakonu 23, d. 23 februarii.
80. Łaszewska Ewa, obieczona roku 1709, d. 14 julii, profesję uczyniła przed JX. Leydingiem spowiednikiem roku 1711 d. 23 augusta. Umarła bez konsekracji roku 1719, zakonu 10, d. 28 decembr.
81. Łaszewska Marianna, subprzeorzysza, obieczona roku Pańskiego 1695 w dzień Imienia Najśw. Marii, d. 11 septem. Profesję uczyniła przed JX. Leydingiem roku 1696 d. 19 nov. Konsekrował ją JX. Stanisław Szembek, biskup kujawski, roku 1701 d. 15 octobr. Umarła pobożnie roku 1744, zakonu 49, d. 10 maja.
82. Łazarska Christina, obieczona roku 1685 d. 13 maja, profesję uczyniła roku 1686 d. 5 januarii. Konsekrował ją JX. Piotr Paweł Mieszkowski, sufragan kujawski, roku 1688 d. 7 febr. Umarła roku 1722 d. 31 augusta, zakonu 37.
83. Łazarska Barbara, obieczona roku 1700 d. 11 octobr., profesję uczyniła roku 1701 d. 13 februarii, konsekrował ją Jaśniew. JX. Teodor Wolff, biskup inflancki, roku 1708 d. 12 augusti. Umarła roku 1746, zakonu 46, d. 23 maja.
84. Lerycówna Elżbieta, obieczona roku 1606 d. 21 maja, umarła roku 1624, zakonu 18, d. 4 maja w sobotę.
85. Lebińska Marianna, obieczona roku 1690 d. 21 nov. od JX. Jana Czarlińskiego, kanonika wrocławskiego. Profesję uczyniła przed tymże roku 1691 d. 25 nov., konsekrował ją Jaśniew. JX. biskup kujawski, Stanisław Szembek roku 1701 d. 15 octobr. Umarła roku 1705 w poniedziałek o godzinie pierwszej d. 23 marca. Żyła w zakonie lat 15.
86. Lewińska Regina, obieczona od JX. Tomasza Ujejskiego, biskupa kijowskiego, komisarza żukowskiego, roku 1674 d. 25 septembr. Profesję przed tymże uczyniła roku 1675 d. 29 julii. Konsekrował ją JX. Jan Małachowski, nominat krakowski, roku 1678 d. 14 augusti. Umarła roku 1635 d. 3 septembr., żyła w zakonie lat 61.
87. Lewińska Katarzyna, obieczona od JX. Spowiednika roku 1734

- d. 21 nov., profesję uczyniła przed tymże roku 1735 d. 29 septembr. Konsekrował ją wuj jej Jaśniew. JX. biskup kujawski Walenty Alex. Czapski roku 1742 d. 14 octobr. Niech się dożyje starości na chwałę Bożą.
- Loykówna Elżbieta z Brześcia, reformatorka żukowska, umarła d. 24 januar. roku 1590.
88. Lniska Konstancja, obieczona roku 1684 d. 2 julii, profesję uczyniła roku 1686 d. 5 januarii. Konsekrował ją JX. Piotr Paweł Mieszkowski, sufragan kujawski, roku 1688 d. 7 februarii. Umarła roku 1730, zakonu 46, d. 22 decembr.
89. Lniska Przeworska Anna, obieczona roku 1610 d. 21 nov., umarła roku 1626, zakonu 16, d. 17 augusta.
90. Lniska Ludovika, obieczona roku 1695 d. 13 nov., profesję uczyniła przed JX. Spowiednikiem roku 1696 d. 18 nov. Umarła bez konsekracji roku 1703 d. 17 nov. w sobotę na wieczór o godzinie szóstej, zakonu 8.
91. Lubcemska Zofia, obieczona roku 1586 d. 15 februarii, umarła roku 1638, zakonu 52, d. 31 marca.
92. Lutomska Elżbieta, obieczona roku 1620 d. 4 junii w niedz'e'e po Wniebowstąpieniu Pańskim. Umarła roku 1632, zakonu 12, d. 20 julii, we wtorek w komplecie.
93. Łyszniowska Konstancja od roku 1740 szafarka i Marta pracowita, obieczona roku Pańskiego 1740 od Najprzewielebniejszego JX. Wojciecha Leskiego, opata pelplińskiego, d. 18 septembr. Profesję uczyniła przed JX. Spowiednikiem roku 1741 d. 10 dec. Konsekracja w oczekiwaniu. Niech zdrowa długo żyje.
94. Markwartówna Urszula, obieczona roku 1638 d. 12 septembr., zmarła powietrzem roku 1657, zakonu 19, d. 8 decembr.; była rodem z Brusberka z Warmii.
95. Miączyńska Apolonia, obieczona roku 1613 d. 17 februarii w niedzielę mięsopustną. Umarła roku 1652, zakonu 39, 25 marca (Obitarz żukowski). O tejsze samej napisano w menologium żukowskim, iż umarła roku 1662 d. 28 decembr. Być musi omyłka albo w obitarzu albo w menologium.
96. Mioduszewska Katarzyna (obacz o niej więcej pod liczbą 74), obieczona roku Pańskiego 1649 d. 18 julii w oktawę ś. Norberta. Profesję uczyniła roku 1652 d. 21 novembr. Konsekrował ją JX. Stanisław Domaniewski, sufragan kujawski, roku 1663 d. 27 decembr. Umarła roku 1696 d. 29 aprilis, zakonu 47, a w menologium wspominają ją d. 26 aprilis.
97. Neymanówna Elżbieta, obieczona roku 1624, z Gdańska rodem, umarła roku 1673 d. 8 maja, zakonu 49.
98. Neymanówna (gdzieindziej ją piszą Neiermanówna) Anna, kon-

- werska, obieczona roku 1674 d. 25 sept. od JX. Tomasza Ujejskiego, biskupa kijowskiego. Profesję uczyniła przed JX. oficjałem gdańskim Wawrzyńcem Demutem roku 1674 d. 8 decembr. Umarła roku 1689, zakonu 15, d. 24 marca.
99. Orzechowska Joanna, przeorzyśa, obrana roku Pańskiego 1592, umarła roku 1595 d. 30 maja.
100. Osiecka Anna, obieczona roku 1594, umarła roku 1658 d. 3 junii, zakonu 64.
101. Pałubiska Konkordia, probację zaczęła roku 1727 d. 1 julii, obłóczył ją JX. Stanisław Kitowski, surogat gdański, roku 1728 d. 24 julii: Profesję uczyniła przed Jaśniew. JX. Tomaszem Czapskim, biskupem dianeńskim i opatem pelplińskim, roku 1729 d. 4 dec. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Biskup kujawski roku 1732 d. 15 junii X. Krzysztof Antoni Szembek. Niech żyje jak najdłużej z chwałą Bożą.
102. Pasturiuszówna Krystina z luterskiej herezji do wiary katolickiej wraz z matką nawrócona, wyznanie i profesję wiary świętej razem z rodzicielką swoją uczyniła roku Pańskiego 1671 w dzień Wielkanocy d. 29 marca. Do szkoły żukowskiej oddana tegoż roku 1671 d. 9 junii. Próbę zakonną zaczęła roku 1672 d. 29 septembr. Obłóczył ją Jaśniew. JX. biskup kijowski, Tomasz Ujejski roku 1674 d. 29 julii. Profesję uczyniła przed Wielm. JX. Wawrzyńcem Demutem, oficjałem gdańskim, tegoż roku 1674 d. 8 dec., co się stało względem tego, iż dwie lecie w próbie była. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Jan Malachowski, biskup chełmiński, nominat krakowski, roku 1678 d. 14 augusti. Umarła świętobliwie roku 1723, zakonu 49, d. 22 septembr. Matka jej umarła roku 1675. Ojciec jej Joachim Pastoriusz, oficjał gdański i kanonik warmijski, umarł roku 1631 d. 27 decembr. w Framburku; pochowany w Tumie. To wszystko, wyjąwszy śmierć swoją, ręką własną opisała panna Kristina na kopiersztychu ojca swojego.
103. Pawłowskie Ludowika i Joanna obieczone od JX. spowiednika Rzepczyńskiego roku 1734 d. 21 nov. Profesję uczyniły przed tymże roku 1735 d. 29 septembr. Konsekrował je Jaśniew. JX. Walenty Alex. Czapski, biskup kujawski, roku 1742 d. 14 octobr. Niech się starzeją na chwałę Boską.
104. Piotrowiczówna Anna, obieczona od Najprzewielebniejszego JX. Wojciecha Leskiego, opata pelplińskiego, roku 1740 d. 18 septembr. Profesję uczyniła przed JX. Spowiednikiem roku 1741 d. 10 dec. Konsekracja w oczekiwaniu, którą niech długo przeżyje.
105. Piaskowska Ewa obieczona roku 1637 d. 7 junii, profesję uczy-

- niła roku 1638 d. 13 junii. Umarła roku 1668, zakonu 30, d. 24 septembr.
106. Pociernicka Elżbieta, obleczona w chórze roku 1665 d. 11 januarii. Profesję uczyniła roku 1670 d. 5 augusti, konsekrowana roku 1672 d. 29 septembr. Umarła roku 1715, zakonu 50, d. 9 maja.
107. Pociernicka Anna, obleczona roku 1712 d. 23 octobris, profesję uczyniła roku 1713 d. 22 octobr. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Wojciech Bardziński, sufragan kujawski, roku 1720 d. 13 octobr. Niech żyje na chwałę Boską jak najdłużej.
108. Pociernicka Teresa, obleczona od Wielm. X. Jana Stanisława Kitowskiego, surogata gdańskiego, roku 1728 d. 24 octobr. Profesję uczyniła przed Jaśniew. JX. Tomaszem Czapskim, biskupem dianeńskim, opatem pelplińskim, roku 1729 d. 4 dec. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Krzysztof Antoni Szembek, biskup kujawski, roku 1732 d. 15 junii. Niech sta lat przeżyje.
109. Powalska Teresa, obleczona roku 1674 d. 25 septembr., profesję uczyniła przed Jaśniew. JX. Tomaszem Ujejskim, biskupem kijowskim, roku 1675 d. 29 julii. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Jan Małachowski, biskup chełmiński, nominat krakowski, roku 1678 d. 14 augusta. Przeorzyszą obrana roku 1710: umarła roku 1723 d. 28 julii w środę o godzinie 9 z rana. Żyła w zakonie ś. lat 49, na przełożeniu lat 13.
110. Poznajewska Emerencjanna, obleczona roku 1591 d. 3 junii, umarła roku Pańskiego 1616, zakonu 25, d. 7 marca.
111. Przeworska Lniska obacz wyżej pod liczbą 89 Lniska Przeworska Anna.
112. Przeworska Eleonora, obleczona roku 1683, d. 22 augusti, profesję uczyniła roku 1684 d. 2 maja. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Piotr Paweł Mieszkowski, sufragan kujawski, roku 1688 d. 7 febr. Umarła roku 1722 d. 29 augusti, zakonu 39.
113. Przeworska Barbara, konwerska, obleczona roku 1685 d. 13 maji, profesję uczyniła roku 1686 d. 5 januarii. Umarła roku 1726, zakonu 41, d. 27 maja; była szafarką pilną i pracowitą przez wiele lat.
114. Przeworska Joanna obleczona roku 1740 d. 18 sept. od Najprzew. JX. Wojciecha Leskiego, opata pelplińskiego. Profesję uczyniła przed JX. Spowiednikiem roku 1741 d. 10 dec. Konsekracja w oczekiwaniu, którą niech długo przeżyje.
115. Prisca, panna z Braunsberka rodem, obleczona roku 1589, umarła roku 1590 w nowicjacie, zakonu pierwszego roku.
116. Puzdrowska Ewa, obleczona roku 1683 d. 22 augusti, profesję uczyniła roku 1717, zakonu 34, d. 2 decembr.

117. Racięska Anna z Strzelna do Żukowa na reformację przybyła roku 1582 d. 2 febr. Przeorzyszą obrana roku 1599, umarła roku Pańskiego 1626 d. 16 aprilis w Czwartek Wielki.
118. Radolińska Dorota na reformację z Strzelna do Żukowa przybyła roku 1579 i dożywszy lat życia swojego 120, umarła roku 1592 d. 16 marca. Urodziła się roku 1472.
119. Raduńska Elżbieta, kantorka, obleczona roku 1633 d. 27 febr., umarła roku 1681, zakonu 48, d. 5 aprilis.
120. Relesonówna Eleonora, obleczona roku 1697 d. 6 octobr., profesję uczyniła roku 1698 także 6 octobr. Konsekrował ją JX. biskup inflancki Teodor Wolff roku 1708 d. 12 aug. Umarła roku 1730, zakonu 33, d. 2 octobr.
121. Rembowska Elżbieta, obleczona roku 1606 d. 21 maja, umarła roku 1649, zakonu 43, d. 26. Była subprzeorzyszą.
122. Rembowska Barbara, nowicjuszka, umarła roku 1657, d. 22 maja w menol., a między oblóczynami jej nie masz.
123. Rembowska Theophila, czyli Bogumiła, obleczona roku 1649 d. 5 julii, profesję uczyniła roku 1652 d. 21 nov. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Stanisław Domaniewski, sufragan kujawski, roku 1663 d. 27 decembr. Umarła roku 1696, zakonu 47, d. 14 aprilis.
124. Rembowska Eleonora naprzód za panny Kostczanki subprzeorzysza, a potem, po jej świątobliwej śmierci przeorzysza obleczona ostatnia od JX. Jędrzeja Sw. neckiego, proboszcza żukowskiego, roku 1658 d. 15 septembr. Profesję uczyniła przed Wielm. JX. Wawrzyńcem Demutem, oficjałem gdańskim, roku 1661 d. 11 octobr. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Stanisław Domaniewski, sufragan kujawski, roku 1663 d. 27 decembra. Przeorzyszą obrana roku 1689 d. 22 augusti. Umarła roku 1698, zakonu 40, przełożenia 9, d. 27 febr.
Rosochacka, obacz pod liczbą 141.
125. Ryczywolska Ewa, cerkatorka (tak ją nazwał w reformacji i wizycie na piśmie podanej roku 1701 JX. Stanisław Szembek, biskup kujawski). Obleczona w chórze roku 1665 d. 11 januarii, profesję uczyniła roku 1670 d. 5 augusti, konsekrowana roku 1672 d. 29 septembr., umarła roku 1718, zakonu 53, d. 31 julii.
126. Rykware Anna, konwerska, obleczona roku 1589, umarła roku 1627, zakonu 38 d. 21 marca.
127. Rynkówna Marianna, córka Zygmunta Rynka, niegdyś predykanta luterskiego w Królewcu, któremu Bóg za to, iż ilekroć razy Najśw. Matkę trafiło mu się na ambonie wspomnieć, czapkę zdejmował, łaskę dał nawrócenia się do wiary katolickiej z całym domem jego i pobłogosławił w tej córce i oraz

- godnym synie, proboszczu w Płocku, w Kongregacji XX. Misjonarzy w Płocku. Obieczona jest roku 1706 d. 23 novembr., profesję uczyniła przed JX. Leydingiem roku 1707 d. 21 nov. Konsekrował ją Jaśniew. JX. biskup inflancki Teodor Wolff roku 1708 d. 12 augusta, w święto ś. Klary, w dzień niedzielny. Umarła roku 1735, zakonu 29, d. 10 febr.
128. Szartawska Christina, subprzeorzysza, mianowana roku 1744 d. 2 octobr., obieczona roku Pańskiego 1700 d. 11 octobr., profesję uczyniła roku 1701 d. 13 febr. Konsekrował ją JX. biskup inflancki Teodor Wolff roku 1708 d. 12 aug. Niech przy lepszym zdrowiu życie na długie przedłuży lata.
129. Schmiedowna Filipina ze Gdańska rodem, córka Ernesta Schmiedena, błędy porzuciwszy heretyckie i tu katoliczką zostawszy, obieczona jest roku 1678 d. 15 augusti. Profesję uczyniła roku 1679 d. 20 augusti. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Piotr Paweł Mieszkowski, sufragan kujawski, roku 1688 d. 7 febr. Z celi zakonnej do infirmerii poszła, klucz oddając J. Pannie Przeorzyszy i tegoż dnia dożywością spowiedzią na śmierć się zacinając gotować, roku 1745 d. 14 augusti. Umarła świętobliwie roku 1746 d. 18 augusti, zakonu 68.
130. Smiałkówna Anna, obacz wyżej Bylinówna pod liczbą 12.
131. Stawogorska Anna, obieczona roku 1612 d. 8 februarii. Umarła w starostwie mirachowskim, we wsi Kamienica nazwanej roku 1627 w piątek d. 4 decembra: pochowana w Żukowie. Żyła w zakonie świętym lat 15.
132. Smogolówna Ewa, obieczona roku 1591 d. 29 novembris, umarła roku 1650, zakonu 59, d. 14 maja.
133. Sobińska Elżbieta, przeorzysza z Strzelna do Żukowa na reformację przybyła roku 1582 d. 2 febr. Obrana przeorzyszą roku 1595, złożyła przelczęństwo roku 1599. Umarła w Strzelnie roku 1626 d. 14 februarii.
134. Sobińska Zofia, obieczona roku 1590 w dzień ś. Augustina d. 28 augusti, a w starszych pismach jest tenże rok, ale dzień ś. Agaty d. 5 febr. Umarła roku 1649, zakonu 59, d. 15 junii.
135. Spławska Anna, obieczona roku 1606 d. 21 maja w dzień ś. Trójcy. Umarła roku 1659, zakonu 53, d. 16 marca.
136. Stankiewiczówna Teresa, zakrystianka, obieczona roku 1690 d. 21 nov. od JX. Jana Czarlińskiego, kanonika włocławskiego, profesję uczyniła przed tymże roku 1691 d. 25 nov. Konsekrował ją JX. Stanisław Szembek, biskup kujawski, roku 1701 d. 15 oct. Umarła roku 1739, zakonu 49, d. 10 octobr.
137. Sucharzewska Elżbieta z Strzelna do Żukowa na reformację przybyła roku Pańskiego 1577. Umarła po roku 1591 d. 15 januarii.

138. Sukowska Agnieszka do Żukowa z Strzelna na reformację przybyła roku Pańskiego 1582 d. 2 febr. Przeorzyszą obrana roku 1585 d. 7 septembr., umarła roku 1591 d. 26 nov., a gdzie indziej piszą d. 27 nov.
139. Swinarska Magdalena z Strzelna rodem, obieczona roku 1596 d. 15 octobr., umarła roku 1623, zakonu 27, d. 18 augusti.
140. Swinecka Barbara, obieczona roku 1648 d. 30 augusti, umarła roku 1704 w niedzielę o godzinie 4 z rana d. maja. Żyła w zakonie świętym lat 52.
141. Rosochacka Dorota, obieczona od Najprzew. JX. Wojciecha Leskiego, opata pelplińskiego, roku 1744 d. 20 septembr. Profesję uczyniła przed Jaśniewiem. JX. biskupem kujawskim Walentym Alexandrem Czapskim, roku 1745 d. 6 decembr. Konsekracja w oczekiwaniu, którą niech długo przeżyje.
142. Tarakowska Anna, obieczona roku 1615 d. 15 febr., umarła roku 1647 d. 6 nov., zakonu 32.
(Radziszewską Annę przez pomyłkę opuszczono, obacz nr 154).
143. Trembecka Joanna, obieczona od Najprzewielebniejszego JX. Wojciecha Leskiego, opata pelplińskiego, roku 1744 d. 20 septembr., profesję uczyniła roku 1745 d. 6 dec. przed Jaśniew. JX. Walentym Alexandrem Czapskim, biskupem kujawskim. Konsekracja w oczekiwaniu, którą niech długo zdrowa przeżyje.
144. Ustarbowska Elżbieta, obieczona roku 1680 d. 28 aprilis, profesję uczyniła roku 1681 także d. 28 aprilis. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Piotr Mieszkowski, sufragan kujawski, roku 1688 d. 7 febr. Umarła roku 1716, zakonu 36, d. 2 juli.
145. Węsierska Anna, obieczona roku 1657 d. 30 augusti, profesję uczyniła roku 1658 d. 20 augusti. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Stanisław Domaniewski, sufragan kujawski, roku 1663, d. 27 decembr. Umarła roku 1692, zakonu 35, d. 2 marca.
146. Wąglikowska Elżbieta, obieczona roku 1619, umarła roku 1633, zakonu 18, d. 14 februarii.
147. Witońska Dorota, obieczona roku 1614 w niedzielę d. 2 nov., umarła roku 1679, zakonu 65, d. 13 septembr.
148. Wojanowska Ewa, obieczona roku 1639, d. 21 augusti. Śmierci jej wzmianki nie masz którego roku przypadła, ale w menol. żukowskim d. 2 octobr.¹³ jest pamiątką jej z tym przydatkiem, iż była zakonu ś. Benedikta; nie wiem czyli napisano obłóczyny jej w Żarnowcu, czyli też jaka omyłka.
149. Wojska Catharina, konwerska, obieczona roku 1586, d. 5 februarii, umarła roku 1616, zakonu 30, d. 5 januarii.

¹³ Winno być: 2 augusti (Peribach, 47).

150. Wolska Konstancja, przeorzysza, szczęśliwie i bogobojnie rządząca, obieczona od JX. Jana Leydinga, spowiednika, roku 1713 d. 23 oct., profesję uczyniła przed tymże roku 1713 d. 22 octobr. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Wojciech Bardziński, sufragan kujawski, roku 1720, d. 13 octobr. Przeorzyszą obrana roku 1731 d. 7 julii, na który dzień elekcję złożył był i nakazał Jaśniew. JX. Szembek, biskup kujawski, wydając na to proces swój w Subkowach tegoż roku 1731 d. 27 junii. Niech z lepszym zdrowiem jak najdłuższe żyje lata.
151. Wskrzeński Alexander, proboszcz, zakonu Norberta świętego, przybył do Żukowa roku 1603 d. 5 junii. Potwierdzony jest na probostwo roku 1604 d. 4 marca. Umarł w roku 1632 d. 8 sept. we środę w południe; był proboszczem lat 29.
152. Wybczyńska Christina, konwerska, obieczona roku 1700 d. 11 octobr., profesję uczyniła roku 1701 d. 13 febr. Niech żyje Bogu na chwałę.
153. Wysocka Marianna, obieczona od JX. Jana Kitowskiego, surogata i dziekana gdańskiego, roku 1732 d. 12 octobr. Profesję uczyniła przed Spowiednikiem roku 1733 d. 1 febr. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Walenty Alexander Czapski, biskup kujawski, roku 1742 d. 14 octobr. Niech żyje z chwałą Boską i lat dożyje sędziwych.
154. Radziśzewska Anna, konwerska, obieczona od Jaśniew. JX. Dominika Sienińskiego, biskupa marońskiego, oficjała gdańskiego, roku 1725 d. 19 augusti. Profesję uczyniła przed Wielm. JX. Janem Stanisławem Kitowskim, surogatem gdańskim, roku 1726 d. 15 nov. Niech zdrowa na długie lata żyje z chwałą Boską.
155. Zakrzewska Anna, przeorzysza, której JX. Mikołaj Sosnowicz te przypisał słowa: „vere prudens virgo, pia et fortis”, to jest „wprawdzie roztropna panna, pobożna i nieustraszona”. Obieczona roku 1622 d. 30 octobr., w niedzielę przed Wszystkimi Świętymi, przeorzyszą obrana roku 1661 po śmierci panny Glińskiej, umarła roku 1671 d. 28 aprilis. Była w zakonie świętym lat 49, na przełożeniu zaś półdziesiąta.
156. Zapędowska Justina, obieczona roku 1611 d. 1 maja, umarła roku 1635 d. 19 januarii w piątek podczas niezdorów. Żyła w zakonie świętym lat 24 według obitarza żukowskiego, zaś w menologium żukowskim napisano, iż umarła roku 1638.
157. Zapędowska Dorota, obieczona roku 1618 d. 18 nov., w niedzielę, profesję uczyniła roku 1620 w poniedziałek, w święto ś. Mateusza, d. 21 septembr. Konsekrowana roku 1626 d. 28 junii, umarła roku 1654, zakonu 38, d. 4 junii.

158. Zawartowska Anna, obieczona roku 1620, d. 4 junii, umarła roku 1640, zakonu 20, d. 1 nov.
159. Zalewska Marianna, obieczona roku 1744 d. 20 sept. od JX. Wojciecha Leskiego, opata pelplińskiego, profesję uczyniła przed Jaśniew. JX. Walentym Alexandrem Czapskim, biskupem kujawskim, roku 1745 d. 6 decembr. Konsekracja w oczekiwaniu, którą niech długo przeżyje.
160. Zalewska Teresa, obieczona od JX. Spowiednika roku 1734 d. 21 nov., profesję uczyniła przed tymże roku 1735 d. 29 sept. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Walenty Czapski, biskup kujawski, roku 1742 d. 14 octobr. Chorym gdy służy, niech sama zdrowa długo żyje.
161. Zgierzyńska Elżbieta, obieczona jest roku 1668 d. 26 julii, profesję uczyniła roku 1672 d. 29 septembr., umarła roku 1686, zakonu 18, d. 5 januar., o godzinie 9 w wieczór.
162. Zuromska Bogumiła albo Teofila, obieczona roku 1674 d. 25 sept., profesję uczyniła przed Jaśniew. JX. Tomaszem Ujejskim, biskupem kijowskim, roku 1675 d. 29 julii. Konsekrował ją Jaśniew. JX. Jan Małachowski, biskup chełmiński, nominat krakowski, roku 1678 d. 14 augusti. Umarła roku 1706, zakonu 32, d. 14 decembr. we wtorek, o godzinie 10 z rana. Umarłym z tych, daj Boże, odpoczynek wieczny, a żyjącym, po długoletnim życiu koronę i chwałę z nimi w niebie.

§ 5.

Osobne wyrażenie tych panien zakonnych, które jeszcze żyją i z woli Boskiej w tym roku 1748¹⁸.

§ 6.

Porządek lat, których i jak długo, służyły zmarłe w Bogu zakonnice w tym klasztorze profeski od roku 1586¹⁹.

§ 7.

O innych dawniejszych zakonnicach klasztoru tego, których ani rok śmierci, ani dzień nie jest wpisany, tyle miesiąc; dlatego też w porządek ułożone alfabetu na 12 miesiące roku są podzielone, w których umarły.

¹⁸ Podane w § 4.

¹⁹ Podane w § 4, lecz w innym porządku — według lat przeżytych w zakonie, rozpoczynając od tej, która w nim żyła najkrócej (Barbara Rembowska), bo rok tylko, a kończąc na tej, która przeżyła w nim lat 68 (Filipina Schmieiden).

In Januario:

Agnes soror.	Lucia soror.
A. weydes soror.	Ludina soror.
Anna Pozniana.	Ludta soror.
Anna Przyzywiesz (przędziejwiesz).	Margareta Gissa priorissa.
Ayla priorissa.	Margareta soror Str. n. v. vegia.
Benedicta soror.	Margareta Dengwart.
Barbara Sasse priorissa.	Mechtildis Jordans soror.
Betta soror.	Mechtildis Frageseim.
Catharina soror.	Miłoslawa soror.
Catharina soror. 2.	Osanna soror.
Catharina Ostintufers soror.	Petronella soror.
Catharina Funtrinscho soror.	Remka soror.
Catharina Willeri de Wrowenbork.	Sidua priorissa.
Christina soror.	Sidina soror.
Cordula Stechemosers soror.	Sophia soror.
Dorslawa soror.	Sophia soror.
Dorothea Agermunde subpriorissa.	Stroniszka soror.
Elisabeth Szmolle soror.	Swiantuska (Sanctula) soror.
Elisabeth soror.	Tyftha soror.
Gertrudis 1 soror.	Ursula soror.
Gertrudis 2 soror.	Ursula 2 soror.
Gertrudis 3 soror.	Veronica soror.
Gertrudis 4 soror.	Wietzla soror.
Gertrudis 5 soror.	Wojzlawa soror.
Gertrudis Stapils soror.	Wyrczna subpriorissa.
Geza soror.	Wyroszlawa soror.
Grzymislawa soror.	

In Februario pomarly:

Anastasia soror.	Hedvigis soror.
Barbara subpriorissa.	Imetetis soror.
Barbara N. derhoff soror.	Luthorg's soror.
Bogumila soror.	Margareta soror.
Boguslawa soror.	Margareta Hogedane soror.
Caecilia soror.	Mechtildis soror.
Catharina soror.	Menta soror.
Christina soror.	Osanna soror.
Dirsla priorissa.	Petronella 1 soror.
Dobroszlawa soror.	Petronella 2 soror.
Elisabeth Cenkers soror (priorissa).	Petronella 3 soror.
Elisabeth soror.	S. delgundis magistra.
Elisabeth Tyschers soror.	Sophia soror.
Euphemia Rustica soror.	Susanna soror.
Elisabeth Winstens soror.	Stronislawa soror.
Gertrudis Ruthena soror.	Ursula Winstoens soror.

In Martio umarly:

Anna, priorissa huius ecclesiae.	Beza 1 soror.
Anna soror 1.	Beza 2 soror.
Anna soror 2.	Bodelda soror.
Anna Dunczen soror.	Catharina soror 1.
Barbara Zukowiensis soror.	Catharina soror 2.

Catharina soror 3.	Juthka (Juditha) soror.
Catharina soror. 4.	Lizya Liszka (Elisabeth) soror.
Catharina cantrix.	Magdalena soror 1.
Catharina Truczmans soror.	Magdalena soror 2.
Catharina Broothangas quondam priorissa.	Margareta soror 1.
Dorothea Mast. soror.	Margareta soror 2.
Elisabeth soror 1.	Margareta Osermans soror.
Elisabeth soror 2.	Martha soror.
Elisabeth Entczels soror.	Nagelle Nusbergisse soror.
Emba soror.	Praxedis soror.
Ermetrudis soror.	Praxedis soror.
Euphrosina soror.	Petronella soror.
Gertrudis soror 1.	Przybyslawa soror.
Gertrudis soror 2.	Rixa soror.
Gertrudis soror 3 et ancilla eius.	Sophia soror.
Gretka (Margareta vel Gertrudis) soror.	Siburgis soror.
Hedvig's soror.	Stronislawa soror.
Ida soror.	Swietoslawa soror. 1.
	Swietoslawa soror 2.
	Wenceslawa soror.
	Zorogna soror.

In Aprili umarly:

Adilheidis soror, mater Rudgeri, abbatis olivensis.	Elisabeth soror.
Adilheidis soror 2.	Elisabeth Reymers soror.
Adilheidis soror 3.	Elta soror.
Agatha soror nostra inclusa.	Eltita soror.
Agatha soror 2.	Felicitas soror.
Agnes soror.	Gallica soror.
Anastasia subpriorissa nostra.	Gertrudis Behme soror.
Anna soror.	Gesa soror.
Anna Waszow soror.	Gravina soror.
Appolonia soror.	Hedvigis soror nostra.
Barbara Bortels soror.	Jaroszlawa soror.
Boguslawa soror.	Ika soror.
Boguslawa Alita soror.	Ingardis soror.
Butta soror nostra.	Liwellis soror.
Catharina subpriorissa.	Ludimilla soror.
Catharina Trungehornis.	Margareta soror 1.
Catharina de Zukow soror.	Margareta soror. 2.
Dedica soror.	Mechtildis soror.
Domicella soror.	Nensata soror nostra.
Dorothea Winterfeldis soror.	Paula soror.
Dorothea Ludtke soror.	Petronella Teczbemir soror.
Dorothea Isemurgens soror.	Stanislawa soror.
Dorothea Szpigels soror.	Strayna soror.
Elisabeth priorissa.	Swietoslawa soror.
Elisabeth Dankwart soror.	Ursula Wegnersche soror.
	Wilensa soror.
	Wirchoslawa soror.

In Majo umarly:

Allrudis soror.	Banaca soror.
Atleta soror.	Boleslawa magistra.

Brygida soror.
Catharina Flemminges soror.
Catharina subpriorissa.
Catharina Bunniges soror.
Catharina Waltwersche soror.
Catharina soror 1.
Catharina soror 2.
Catharina soror 3.
Catharina soror 4.
Christina priorissa.
Dobrosyta soror.
Elisabeth Brunen.
Elisabeth soror 1.
Elisabeth soror 2.
Elisabeth soror 3.
Elisabeth soror 4.
Febronia soror.
Febrosna soror.
Gertrudis Misprow soror.
Gertrudis Succoviensis soror.
Gertrudis soror 1.
Gertrudis soror 2.
Giska soror nostra.
Hedwigis soror.
Ida soror.

In Junio umarly:

Agnes soror 1.
Adilheydis soror.
Agnes soror 2.
Alexandra Ducissa soror.
Anna soror 1.
Anna soror 2.
Barbara Brandes soror.*
Barbara Kuncze soror.
Barbara Nowge soror.
Bogumila soror.
Catharina soror 1.
Catharina soror 2.
Clara soror.
Cunegundis soror 1.
Cunegundis soror 2.
Dobiesława priorissa.
Elisabeth Brandes soror.
Euphrosyna soror.
Gertrudis soror.

In Julio umarly:

Anastasia soror.
Anna Ostfusen soror.
Anna Gniwoszkowa soror.
Anna soror.
Ludimilla Beatrissa soror.
Ludimilla magistra Succoviensis.
Ludimilla soror.
Ludslawa soror.
Margareta priorissa.
Margareta soror 1.
Margareta soror 2.
Margareta soror 3.
Margareta soror 4.
Martha magistra.
Miosława soror.
Miosława Brzidka.
Moder soror.
Petronella soror 1.
Petronella soror 2.
Remburg's soror.
Sophia soror.
Syberta soror.
Thecla priorissa Zukoviensis.
Tecca soror.
Timodis soror.
Wencislawa soror.
Wissedis soror.
Woyślawa soror.
Woytecha soror.

Gertrudis soror 2.
Gisla soror.
Hedwig's filia Regis.
Hildegundis soror.
Jugta soror.
Jullena soror.
Jutta soror 1.
Jutta soror 2.
Jutta soror 3.
Margareta Hamplos soror.
Margareta soror 1.
Margareta soror 2.
Mechtildis soror.
Mirola soror.
Osanna soror.
Sophia soror.
Uised's soror.
Ursula Germans priorissa.
Walburg's soror.

Bava scribissa librorum.
Bogusława soror.
Caecilia soror.
Catharina Gust'frid's soror.
Catharina soror 1.
Catharina soror 2.
Dorothea soror.
Gord'sława soror.
Gord'sława soror.
Hedwigis soror.
Margareta Zodelink soror.
Margareta scribissa librorum.
Margareta soror 1.
Margareta soror 2.
Miosława scribissa librorum.
Meresława soror.
Salomea soror.
Sapientia soror.
Susanna soror.
Wencislawa soror.
Witosława soror.

In Augusto umarly:

Anna Rogen soror.
Anna Sassen soror.
Anna soror 1.
Anna soror 2.
Anna soror 3.
Anna soror 4.
Anna soror 5.
Domina Barbara priorissa.
Biela soror.
Bogusława subpriorissa.
Bogusława soror.
Brigida soror.
Catharina soror 1.
Catharina B'schoffs soror.
Catharina modica priorissa.
Catharina soror 2.
Catharina Hutermne soror.
Catharina podkomorzanka soror.
Catharina Munczerazna soror.
Christina soror.
Chwalisława soror.
Clara soror.
Elisabeth Eschen soror.
Elleca soror.
Gertrudis soror.
Gesa soror.
Ida soror.
Koscisława soror.
Lucia soror.
Margareta Eschken soror germ.
Margareta soror 1.
Margareta soror 2.
Margareta soror 3.
Margareta soror 4.
Magdalena soror.
Martha soror 1.
Martha soror 2.
Petronella soror.
Sophia Domicella soror.
Sabisława soror.
Świętosława soror 1.
Świętosława soror 2.
Wendela soror.
Witosława priorissa.
Wobromis soror.

In Septembri umarly:

Adelheydis de Hettennich soror.
Adelheydis soror.
Adleydis soror.
Accella soror.
Agnes subpriorissa.
Alexandra soror.
Anna soror.
Anna soror.
Barbara Posenow (z Pozmania).
Barbara Czankenczyn
(z Czenkoczyna).
Barbara Tyschers soror.
Bogumila soror.
Brygida Forkenbeke soror.
Brigida soror.
Catharina Stargart (z Starogrodu).
Catharina Godcke soror.
Catharina Kywen soror.
Catharina Liszow (z Lisewa) soror.
Catharina de Suchten soror.
Catharina soror 1.
Catharina soror 2.
Catharina soror 3.
Catharina soror 4.
Catharina soror 5.
Christina soror 1.
Christina soror 2.
Dąbroszka soror.

Dorothea Scholersche soror.
 Elisabeth Marceus (z Kwidzyna) soror.
 Elisabeth Puczke soror (z Pucka)
 Eva soror.
 Fides soror.
 Elisabeth Ostintusen soror.
 Elisabeth Vladislaviensis (z Wloclawka) soror.
 Elisabeth soror 1.
 Elisabeth soror 2.
 Elisabeth soror 3.
 Elisabeth soror 4.
 Elisabeth soror 5.
 Elisabeth soror 6.
 Gertrudis de Gotland (wies w Zulawie Gdańskie)
 Gertrudis Kupperland soror.
 Gertrudis soror 1.
 Gertrudis soror 2.

Hedvigis soror.
 Ludgnedis soror.
 Ludka soror.
 Margareta Grudens (z Grudziądza) soror.
 Maragreta soror 1.
 Margareta soror 2.
 Mechtildis de Motusen soror.
 Miloslawa soror.
 Petronella soror.
 Roberya soror.
 Sydis soror.
 Sobotka soror.
 Sophia soror cercatrix.
 Taleca soror.
 Walburgis priorissa 1.
 Walburgis priorissa 2.
 Wenceslawa soror.
 Mirosława magistra.
 Wobronega soror.

In Octobri umarty:

Asra soror.
 Agnes soror.
 Appolonia Abbetekers (aptekarczka).
 Anna soror 1.
 Anna soror 2.
 Barba Frolik soror.
 Barbara Fochs soror.
 Barbara Ostinturen soror.
 Barbara Dades soror.
 Beatrix soror.
 Benedicta martyr a Prutenis barbaris interfecta anno 1224 d. 12 oct.
 Bogudaja m. 1224 d. 12 oct.
 Barneta soror.
 Catharina subpriorissa.
 Catharina Lichtenau soror (z Lignow).
 Catharina Folkiedis soror.
 Catharina soror.
 Caecilia martyr 1224 d. 12 oct.
 Caecilia soror.
 Christina soror.
 Dingweris martyr 1224 d. 12 oct.
 Dorothea Godekinne soror.
 Dorothea soror 1.
 Dorothea soror 2.
 Elisabeth martyr 1224 d. 12 oct.
 Eva martyr 1224 d. 12 oct.
 Euphonia martyr 1224 d. 12 oct.

Euphrosina martyr 1224 d. 12 oct.
 Falca soror.
 Febronia soror.
 Gertrudis Brofanges soror.
 Gertrudis soror.
 Hedvigis cantrix soror.
 Hedvigis soror.
 Hellenburgis soror.
 Idia soror.
 Jeka soror.
 Margareta Bengers soror.
 Margareta Tades soror.
 Margareta Hempelsche familiaris
 Margareta soror 1.
 Margareta soror 2.
 Margareta soror 3.
 Miloslawa m. 1224 d. 12 oct.
 Mirosława magistra.
 Mirosława soror.
 Nalo soror.
 Osanna soror.
 Przebysława soror.
 Sophia m. 1224 d. 12 oct.
 Stanisława soror.
 Swietoslawa soror.
 Tebesława soror.
 Tillica soror.
 Topka soror.
 Ursula soror.
 Walpurgis soror.

In Novembri umarty:

Adva soror.
 Adleydis soror.
 Anastasia soror.
 Asia soror.
 Anna Elsedis soror.
 Anna T.raub soror.
 Anna soror 1.
 Anna soror 2.
 Barbara Pekiels soror.
 Beatrix soror.
 Bogadaris soror.
 Bogusława soror.
 Bozanna soror.
 Catharina soror 1.
 Catharina soror 2.
 Catharina soror 3.
 Catharina soror 4.
 Catharina soror 5.
 Christina soror 1.
 Christina soror 2.
 Christina soror 3.
 Chwalisława soror.
 Cunegundis soror.
 Dobesława soror.
 Elisabeth soror 1.
 Elisabeth soror 2.
 Elisabeth soror 3.
 Gertrudis Felle soror.

Gertrudis soror.
 Hedvigis soror 1.
 Hedvigis soror 2.
 Iringardis soror.
 Jutta soror.
 Lucia soror.
 Magdalena Kolers soror.
 Magdalena soror.
 Margareta priorissa d. 3 nov.
 Margareta subpriorissa.
 Margareta Klepnowe soror.
 Margareta soror 1.
 Margareta soror 2.
 Marentiana soror.
 Marina soror.
 Miloslawa soror 1.
 Miloslawa soror 2.
 Przesława soror.
 Przesława priorissa d. 1 nov.
 Ripka soror.
 Sapientia soror.
 Sophia soror 1.
 Sophia soror 2.
 Stanisława soror 1.
 Stanisława soror 2.
 Sumesława soror.
 Wencesława soror.
 Wencesława soror 2.

In Decembri umarty:

Anna Langhe soror.
 Anna soror.
 Aleydis soror.
 Appolonia Kromnow soror.
 Barbara Schudipape soror.
 Beatrix magistra.
 Berta soror.
 Catharina Langhe soror.
 Catharina Pottus soror.
 Catharina soror.
 Christina Godecke soror.
 Christina soror.
 Dorothea soror.
 Elisabeth soror 1.
 Elisabeth soror 2.
 Engele Henepols soror.
 Febronia soror.
 Formata soror.
 Gertrudis Derschow soror (ze Tczewa)

Gertrudis soror.
 Gotisława soror.
 Grimolea magistra Plocensis.
 Magdalena soror.
 Margareta priorissa.
 Margareta Rutena soror.
 Margareta Huxers soror.
 Margareta Wurre soror.
 Margareta soror 1.
 Margareta soror 2.
 Margareta soror 3.
 Mirosława soror.
 Petronella soror.
 Remburgis soror.
 Remka soror.
 Sapientia soror.
 Susanna soror.
 Tecca soror.
 Wisława soror.

Per Jesu Christi sanguinem dona eis Domine requiem et locum indulgentiae. Amen.

§ 8.

O siostrach zmarłych konwentu strzeleńskiego

Zakon jeden i diecezja jedna tak konwent żukowski z konwentem zjednoczył strzeleńskim, iż jako obojga klasztorów siostry w modlitwach się wspomagały wzajemnie, tak i umarłe nie były w zapomnieniu, stąd w orbitarzu i menologium żukowskim do roczną pamiątkę następujące mają osoby:

In Januario:

Agnes Boskowska	ma pamiątkę d. 22 januarii.
Anna Rzucewska	ma pamiątkę d. 1 januarii.
Anna Mietlicka	wspominana bywa d. 25 januarii w menol.
Anna Sopolińska	" " " " d. 11 " " "
Anna Wilkowska	" " " " d. 8 " " "
Barbara Krzykowska	" " " " d. 23 " " "
Barbara Natemowska	priorissa Strzelensis d. 14 januar.
Barbara Subińska	wspominana bywa d. 1 januarii w menol.
Barbara Zuchocka	" " " " d. 12 " " "
Catharina Bronowska	" " " " d. 8 " " "
Catharina Kaczkowska	" " " " d. 6 " " "
Catharina Wiecka	" " " " d. 1 " " "
Constantia Bebnowska	" " " " d. 21 " " "
Dorothea Rinarzewska	" " " " d. 2 " " "
Dorothea Sławkowska	" " " " d. 4 " " "
Elisabeth Zagorowska	" " " " d. 20 " " "
Felicitas Ponętowska	" " " " d. 9 " " "
Hedvigis Popowska	" " " " d. 20 " " "
Hedvigis Skamlerowska	" " " " d. 2 " " "
Hedvigis Sułkowska	" " " " d. 9 " " "
Hedvigis Toruńska	" " " " d. 20 " " "
Helena Jस्कowska	" " " " d. 25 " " "
Justina Ponętowska	" " " " d. 6 " " "
Magdalena Osieńska	" " " " d. 17 " " "
Margareta Pocałkowska	" " " " d. 18 " " "
Margareta Stupiecka	" " " " d. 13 " " "
Martha Gunicka	" " " " d. 3 " " "
Sophia Ponętowska	" " " " d. 26 " " "
Sophia Trąbczyńska	" " " " d. 21 " " "

In Februario te wspomina menolog. żukowski:

Barbara Witosławska	d. 4 febr.
Dorothea Weyherówna	d. 10 "
Euphrosina Rozińska	d. 18 "
Petronella Pawlikowska	d. 22 "
Regina Razowska	d. 17 "
Ursula Debińska	d. 7 "

In Martio następujące wspomina menol.:

Anna Mąkowska	wspominana bywa d. 8 martii in menol.
Lucia Tarnowska	" " " " d. 3 " " "
Ursula Siemiątkowska	obit anno 1640 d. 4 martii w orbitarzu.

In Aprili:

Anna priorissa Strzelens. 1633.
 Anna Górska d. 9 aprilis.
 Anna Skorkowska d. 30 aprilis.
 Barbara Makowiecka d. 1 aprilis.
 Barbara Tomecka d. 17 aprilis.
 Catharina Galczewska d. 25 aprilis.
 Catharina Goczanowska d. 29 aprilis.
 Dorothea Nasczycka d. 23 aprilis.
 Elisabeth Kielczewska 1663 d. 6 aprilis.
 Hedvigis Tarnowska d. 20 aprilis.
 Hedvigis Puczkówna in april.
 Praxedes Linowska d. 15 aprilis.
 Regina Dulcka d. 1 aprilis (w menol. nazwaną Dłuska).

In Majo:

Anna Brzezińska w maju.
 Anna Kołucka obiit w maju.
 Catharina Wieniecka priorissa Strzelens.
 Helena Gubińska d. 24 maji.
 Margareta Turzyńska d. 1 maji.
 Margareta Guncka d. 24 maji.
 Regina Buszkowska in majo.

In Junio umarty:

Anna Linowska d. 17 junii.
 Hedvigis conversa 1635.

In Julio umarty:

Beata Przerębska d. 30 julii.
 Elisabeth Brzezińska d. 25 julii.
 Elisabeth Trąbska d. 21 julii.
 Margareta Gizewska d. 6 julii.
 Magdalena Żydowska d. 10 julii.
 Marianna Sokołowska d. 21 julii.

In Augusto umarla:

Catharina Sapieżanka anno 1636 d. 20 augusti.

In Septembri umarty:

Anna Kielczewska peste 1626.
 Anna Kłopska peste 1626.
 Anna Rozbicka peste 1626.
 Anna Zegocka peste 1626.
 Barbara Wysocka peste 1626.
 Catharina Suszycka peste 1626.
 Dorothea Golińska peste 1626.
 Dorothea Strożewska prior. peste 1626.
 Dorothea Tarnowska subprior. 1626.
 Dorothea Ponętowska peste 1626.
 Dorothea Suszycka peste 1626.

Dorothea Głabočka peste 1626.
 Elisabeth Sokółowska peste 1626.
 Hedvigis Leśnicka peste 1626.
 Hedvigis Kielczewska peste 1626.
 Hedvigis Wronowska extra pestem.
 Helena Kraińska peste 1626.
 Helena Witosławska peste 1626.
 Helena Szczawińska extra pestem.
 Ursula Szyszyńska peste 1626.
 Umarły w powietrzu 18 panny.

In Octobri umarty:

Agnes Mazowiecka d. 22 oct.
 Catharina Motilska d. 21 octobr.
 Elisabeth Kolska d. 15 octobr.
 Margareta Szogocka d. 2 octobr.
 Sophia Chlebowska d. 22 oct.

In Novembri umarty:

Agnes Kielczewska.
 Anna Karnicka.
 Anna Liberacka peste obiit 1630.
 Catharina Strożewska.
 Dorothea Tolibowska.
 Hedvigis Czekanowska.
 Petronella Gruniewska.
 Regina Rozwodowska cercatrix.

In Decembri umarty:

Catharina Gorska d. 12 decembr.
 Dorothea Gromisławska.
 Dorothea Wielanowska.
 Hedvigis Sarnowska d. 25 dec.

Pie Jesu Domine, dona eis requiem. Amen.

§ 9.

**O przeorzyszach klasztoru żukowskiego i sposobie elekcji
 czyli obrania ich.**

Wiedzieć naprzód trzeba, iż pierwszymi po fundacji klasztoru żukowskiego latami, jako gdzieindziej tak i tu, przeorzysze nazywano magistras czyli mistrzyniami, czego łatwo dowieść można z różnych przywilejów. Co za fundament założywszy, przeorzysze czyli mistrzynie w następujący sposób obierano:

1. Naprzód ma być Msza o Duchu Świętym, po której mają śpiewać Veni Creator, wiersz i kolektę o Duchu Świętym.

2. W kapitularku, albo tam, gdzie elekcja będzie się odprawiała, ma być exhorta albo przemowa do wszelkiego Zgromadzenia.

3. Litania tamże ma być, gdzie się ten akt odprawuje.

4. Każda z osobna ma dać głos swój na kogo zezwala.

5. To, gdy się odprawi i elekcja stanie, nowoobrana na przełożenie taki jurament albo przysięgę przed WX. Proboszczem lub starszym na tę elekcję komisarzem wyraźnie przy wszystkich uczyni w ten sposób:

Ja N. obiecuję Panu Bogu i wam WX. Proboszczu i namiestnikom zakonnym, że w całości według mego przemożenia o to się starać chcę, aby konstytucje i reguły zakonne w całości były zachowane i we wszystkim posłuszeństwo porządne swoim starszym. Czynić też obiecuję porządek w chórze, w klasztorze i zamknięcia klasztornego przestrzegać dla srogiego przekleństwa, które Concilium Tridenckie na starsze zakonne i wszelką zwierzchność kładzie, tak mi Boże dopomóż i ta ś. Ewangelia.

6. To odprawivszy, każda z siostr ma przychodzić do pocałowania rąk panny nowoobranej na przełożenie, mówiąc te słowa: obiecując posłuszeństwo.

7. WX. Proboszcz ma dać napomnienie nowoobranej panie przeorzyszy względem jej powinności, zachowania reguły świętej, statutów i wszelkiej obserwancji i też pilności zamknięcia klasztornego.

8. Gdy się to wszystko odprawi, z kapitularku idąc do chóru, mają śpiewać Te Deum laudamus, wiersz i orację o ś. Trójcy, przy którym śpiewaniu mają dzwonić we wszystkie dzwony. Takowym sposobem obrano naprzód następujące:

Przeorzysze klasztoru żukowskiego:

1. Agnes priorissa żyła roku 1443, świadczy o niej archiwum kartuskie.
2. Anna priorissa huius ecclesiae, umarła w marcu.
3. Ayla priorissa, umarła w styczniu.
4. Barbara Sasse priorissa, umarła in januar.
5. Domina Barbara priorissa, umarła in augusto.
6. Beatrix priorissa żukoviensis, umarła d. 19 martii. Menol. żukowskie.
7. Bolesława magistra, umarła w maju.
8. Beatrix magistra, umarła in decembri.
9. Catharina modica albo maluczka priorissa in augusto.
10. Catharina Broatanges quondam priorissa, umarła w marcu.
11. Christina priorissa, umarła w maju.
12. Dirsla priorissa, umarła in februar.
13. Dobesława priorissa, umarła d. 14 junii. Menol. żukow.
14. Elisabeth priorissa żyła roku 1554. Umarła d. 7 maji. Menol. żukow.

15. Elisabeth priorissa 2, umarła in aprilii.
16. Elisabeth Żynborzówna priorissa, umarła in febr.
17. Elisabeth Cenkiers priorissa żyła roku 1557 i jeszcze roku 1558 wzmianka o niej w registrach tacowych. Umarła d. 8 februarii. Menol. żukowskie.
18. Febronia priorissa, umarła d. 14 decembr. Menol. żukow.
19. Gertrudis priorissa w roku 1446. W aktach kartuskich o niej.
20. Ludimilla priorissa żukoviensis, umarła d. 16 maji. Menol. żukow. Tę w obitarzu dawnym nazwano magistram żuccoviensem, a w menologium priorissam, skąd poznać, iż przedtem to słowo magistra toż znaczyło, co teraz priorissa, jako się wyżej rzekło.
21. Margareta Kolers priorissa, umarła in januario.
22. Margareta Gissówna, umarła, także in januario.
23. Margareta priorissa 1, umarła w maju.
24. Margareta priorissa 2, umarła 3 nov.
25. Margareta priorissa 3, umarła in decembri.
26. Martha magistra, umarła w maju.
27. Mechtildis priorissa żukoviensis, umarła d. 26 nov. Menol.
28. Mirosława magistra z innymi dziewięciu na górze młyńskiej umęczona od Warmijczyków poganów jeszcze natenczas i niewiernych roku 1224 d. 12 octobr.
29. Mirosława ducissa et magistra in Succau. soror duc's, Sventopelci, qui obiit d. 9 julli anno 1290. Menol. żukowskie.
30. Przesprawa priorissa, umarła d. 1 nov. Menol. żukowskie.
31. Sidegundis magistra, umarła in februario.
32. Sidua priorissa, umarła in januario.
33. Sophia priorissa, umarła d. 6 maji. Menol. żukowskie.
34. Thecla priorissa żukoviensis, umarła d. 20 maji. Menol. żukow.
35. Ursula Germans priorissa żukov., umarła in junio.
36. Valentina priorissa roku 1414. Akta carthusien.
37. Vitosława priorissa, umarła in agosto.
38. Walburgis priorissa 1, umarła in septembr.
39. Walburgis priorissa 2, umarła także in septembri.
40. Wiroslawa magistra, umarła in septembri.

Registr drugi przeorzyszów żukowskich takowym porządkiem jak jedna po drugiej następowała od roku 1585:

41. Agnes Sukowska obrana d. 7 sept. 1585, umarła 1591 d. 26 nov.
42. Joanna Orzechowska obrana roku 1592, umarła 1595 d. 30 maji.
43. Elisabeth Sobieńska obrana roku 1595, umarła 1599 d. 4 octobr.
44. Anna Racińska obrana roku 1599, umarła roku 1626 d. 18 aprilis.

45. Margareta Czapska obrana roku 1626 d. 27 aprilis, ale we cztery lata albo podziękowała za urząd, albo złożona była, bo
46. Krystyna Woianowska w roku 1631 wraz z JX. Aleksandrem Wskrzyńskim proboszczem kościoła św. Jana roku 1633 od Husytów, z Czech do Polski sprowadzonych zburzony powtórnie pobudowała. którego by roku umarła nie znalazłem.
47. Margareta Czapska przeorzysza, powtórnie była w roku 1652 i wspomina ją instrument komisji biskupiej między Żukowem i Kartuzami w roku 1652. Umarła podczas wojny szwedzkiej we Gdańsku roku 1637 d. 3 octobr.
48. Elisabeth Glińska przeorzyszą obrana roku 1658, umarła roku 1661 d. 18 augusti.
49. Anna z Telden Zakrzewska obrana 1661, umarła roku 1671 d. 28 aprilis.
50. Catharina Kostczanka obrana 1671, umarła w opinii świętobliwości roku 1689 d. 14 julli.
51. Eleonora Rembowska obrana 1689, umarła roku 1698 d. 27 febr.
52. Elisabeth Ciecholewska obrana 1698, umarła roku 1709 d. 11 julli.
53. Theresia Powalska obrana 1709, umarła roku 1723 d. 28 julli.
54. Marianna Czapska obrana 1723, umarła roku 1730 d. 13 maji.
55. Constantia Wolska obrana roku 1731 d. 21 julli. Niech żyje z zdrowiem czerstwym na długie lata.

§ 10.

O proboszczach zakonu ś. Norberta przy klasztorze żukowskim porządkiem alfabety.

Nie zawsze Żukowo proboszcza z początku miało, bywało i to, iż samym spowiednikiem kontentować się musiało: pokazuje się to z odpowiedzi WX. Grzegorza Błędowskiego, proboszcza żukowskiego na tego bowiem, gdy roku 1601 d. 8 octobr. Jaśniew. JX. biskup kujawski i pomorski Jan Tarnowski komisję zesłał i sądzić go chciał, iż lubo roku 1480 Sixtus IV, najwyższy Kościoła Bożego Pasterz, przez list swój nakazał proboszczom żukowskim, aby się starali o odzyskanie dóbr utraconych, przecież jako antecessorowie jego tak i on, temu mandatowi rzymskiemu nie czynił zadość, gdy go mówią z tego jako nieposłusznego sądzić chciał, Błędowski tym się ekskuzował, iż rzadko kiedy w Żukowie proboszczowie bywali, ale najczęściej spowiednicy tylko. Ilem się mógł tedy proboszczów zakonnych doczytać, tych tu kładę:

1. Alexander Wskrzyński przybył do Żukowa roku 1603, d. 5 julli, potwierdzony jest na probostwo roku 1604, d. 4 marca. Umarł roku 1632 d. 8 sept., rządził lat 29.

2. Andreas Monachus, sacerdos et praepositus noster, umarł d. 5 junii.
3. Andreas także monachus, sacerdos et praepositus noster, umarł d. 8 augusti.
4. Andreas Swinecki obrany jest proboszczem roku 1633 d. 2 marca, pobudował w roku 1654 tę część górną mieszkania, w której teraz mieszka JX. spowiednik. Umarł w roku 1680, 6 maja. Po jego śmierci klasztor żukowski więcej proboszczów przyjąć nie chciał, dlatego iż przywileje fundacji żukowskiej nie pokazują jaką dla nich fundację, a ś. p. JX. Jan Leyding spowiednik przypisał, iż były tego i inne przyczyny, nie wymienając jednak jakie. Pracował prawda w tym wiele Przewielebny JX. Mikołaj Jaskólski, proboszcz strzeleński, i Najprzewielebniejszy JX. Mateusz Pauli, opat praemonstrański u ś. Wincentego we Wrocławiu, i oraz jego w roku 1678 successor Andreas Gehol. Pracował niemniej Jaśniew. JX. Florian Xiąże Czartoryski, biskup kujawski, gdy sam będący zatrudniony interesami Rzeczypospolitej, oficjałowi swojemu gdańskiemu roku 1664 kazał wydać innotescentiales i przypoznać panny żukowskie do elekcji proboszcza zakonnego, nie się nie oglądając na to, iż już przez 3 lata od Nuncjatury spowiednikiem był potwierdzony Wielebny JX. Mikołaj Sosnowicz, ale lubo takowe innotescentiales w Sobkowach d. 19 octobr. wydał JX. Stanisław Święcicki, oficjał gdański, po staremuż te wszystkie zabiegi i starania skutku pożądanego nie osiągnęły, tak dobrze tę sprawę piastował Jaśniew. JX. Tomasz Ujejski, biskup kijowski, wizytator apostolski żukowski.
5. Benedictus Goryński od Jaśniew. JX. Hieronima Rozrażewskiego, biskupa kujawskiego, w Żukowie osadzony przy wizycie i reformie klasztoru tego roku 1583 i jako mówi X. Niesiecki w tomie III przez niego żukowski ś. Norberta klasztor paniński w świętszą obserwę zakonności wprawił. Potwierdza toż samo X. Niesiecki w tomie II o herbach mówiąc: Goryński jako kanonik poznański, proboszcz żukowskich panien ś. Norberta, klasztorne dobra prawnie z rąk cudzych windykował, karność tamże zakonnej przestrzegał za Rozrażewskiego biskupa. Był to prałat roztropności, rozsądku i rozumu wielkiego, a przy tym niemniejszej pobożności. Roku 1595 pomieniony JX. biskup kujawski na sejmie w Krakowie wymógł to u Rzeczypospolitej, że Gdańszczanom rozkazała wrócić niegdy kościół katolicki Panny Marii pod winą sta tysięcy złotych, którego dekretu gdy Gdańszczanie nie słuchali, biskup Goryńskiego z opatem oliwskim X. Dawidem Konarskim do nich posłał na odebranie tejże penalnej sumy.

- jako pisze Hartknoch, luboć i w tym hardości swojej nie zaniechali. Iż zaś ten X. Goryński nie był indigena pruski ale polski, o to na Rozrażewskiego stany Ziem Pruskich roku 1584 d. 20 decembra na generale w Malborku uskarżały się i nalegały, aby z probostwa żukowskiego był złożony, a wielebny X. Jerzy Wyskocki herbu Leliwa, Prusak, był na nie powrócony, lecz zabiegał takowym akklamacjom Goryński, gdy zakon przyjął Norberta ś. i w nimże uczynił profesję. Stąd w menologium żukowskim między bracią zakonnymi d. 15 febr. jest pamiątka jego. Umarł roku 1599. Lengnich w Historiach pruskich.
6. Blasius, praepositus żukoviensis w roku 1554, tak go czytałem na instytucji X. Jana Omińskiego, plebana oxiwskiego, w roku tym d. 27 febr., danej od JX. Piotra Wiszczelskiego, oficjała gdańskiego. Około tegoż cz. su. gdy Jan Dronowski, złego imienia i sławy biskup kujawski, gdy na złą informację wymógł z sejmu niektóre przywileje fundacjom i zakonnym statutom przeciwne, jako to o obieraniu zwierzchności zakonnej, tenże Blasius, proboszcz żukowski, z Lambertem oliwskim także Janem, przeorem kartuzkim, zniósłszy się, suplikowali na sejmie do Zygmunta Augusta, króla polskiego, o potwirdzenie dawnych przywilejów fundacji swojej i szczęśliwie otrzymali konfirmację roku 1554 d. 20 aprilis w Lublinie, w której też konfirmacji wzmianka tego X. Błazego. Umarł roku 1556 albo też 1557.
7. Boguslaus praepositus hujus ecclesiae, umarł d. 27 aprilis.
8. Calixtus praepositus żukoviensis, umarł d. 6 octobra. Menol.
9. Daniel praepositus żukoviensis w roku 1414. Acta carthusien. Umarł d. 31 julii. Menol. żukow.
10. Franciscus Gregorius Błędowski, praepositus żukoviens. po Goryńskim, praw klasztornych zwawy obrońca; kontrowersje o granice uspokoił w roku 1599, 1601 i 1602 przez biskupie komisje. Umarł roku 1603. (Żle w pismach żukowskich, iż w roku 1632 d. 29 octobr.).
11. Gaspar de Haymb praepositus żukoviensis w roku 1532. Jest jego wzmianka w starych registrach tacowych.
12. Fabianus Schwartz praepositus żukoviensis w roku 1557. Acta carthusien.
13. Georgius von Eden naprzód roku 1530 capellanus, jako się podpisał w starych registrach tacowych, a potem koło roku 1565 proboszcz żukowski i oficjał gdański. Rodem był z Pomeranii z Kolberga, jako pisze Hartknoch. Ten, iż dwie wsie klasztorne Jancowo i Landochowo sprzedał za cztery tysiące złotych (w pismach zaś żukowskich jest, iż za cztery tysiące talerów

- czyli dwanaście tysięcy złotych) od Jaśniew. JX. Mikołaja Wolskiego herbu Półkozic, biskupa natenczas kujawskiego, w roku 1578, albo raczej od jego successora, Stanisława Karnkowskiego, pozwany był na synod prowincjonalny do Piotrkowa, na którym, gdy nie stanął ani sam przez się, ani przez plenipotentę swojego, nuncjusz papieski, przydujący na owym synodzie, Alojzy Lippomanus, zdał tę sprawę na biskupa Karnkowskiego i tegoż uczynił komisarzem apostolskim, od którego do więzienia wtrącony, w nim umarł około roku 1579 d. 6 julii. W roku 1576 też go potkało, co też i X. Goryńsk'ego, bo miesząca decembra na zjeździe toruńskim S'any Z'em Pruskich suplikowali do króla, aby Georgius ab Eden, jako cudzoziemiec i indygenatu nie mający, z swojej godności był złożony. Stąd poznać jakiej wagi przedtem probostwo by musiało żukowskie, kiedy o nie wszystkie ujmowały się Stany.
14. Guilhelmus praepositus žukoviensis obiit d. 17 sept. Menol. žukov.
  15. Henricus Salemon monachus, sacerdos, praepositus noster. Umarł d. 17 januarii.
  16. Guilhelmus praepositus hujus ecclesiae obiit d. 27 augusti.
  17. Georgius a Wodstock czyli Jerzy Wyskocki herbu Leł'wa, proboszcz žukowski po śmierci Jerzego ab Eden, Jaśniew. JX. Stanisławowi Karnkowskiemu wielce miły, którego też w pewnej sprawie roku 1580 był komisarzem, niemniej i całym Prusom do serca przypadł, stąd gdy jego rugował, a X. Goryńskiego na jego miejscu osadził Rozrażewski roku 1583, zaraz wszystkie Stany Ziem Pruskich na generale w Malborku roku 1584 d. 20 decembr., powtórnie na generale w Grudziądzu roku 1587 d. 27 januarii nalegały o to, aby Wyskocki do swojej pierwszej godności w Żukowie był przywrócony. Nie masz pamiątki jego ani w obitarzu ani w menol. žukowskim, to jednak wszystko opisuje Lengnich, historyk pruski, tomo IV pag. 8.
  18. Jacobus monachus, sacerdos et praepositus noster, umarł d. 29 aprilis.
  19. Jacobus praepositus noster, umarł d. 16 sept.
  20. Joannes Kuwer, gdzieindziej go nazywają Knauer, proboszcz žukowski roku 1443 i jeszcze roku 1446, którego o jakąś starał się sufraganię. Acta carthusien. wspominają go.
  21. Joannes Collete, proboszcz žukowski w roku 1531. Jest o nim wzmianka w starych registrach tacowych. Umarł albo tegoż albo następującego roku.
  22. Joannes Lamzbert, proboszcz žukowski roku 1535. Regestra stare tacowe.

23. Joannes Wintzigk, proboszcz žukowski roku 1564. Acta carthusiensia.
24. Joannes Wanta praepositus noster, umarł d. 22 febr.
25. Joannes Cruceborg praepositus žukoviensis. Umarł d. 25 octobr. Menologium žukoviense.
26. Joannes Blumingk praepositus žukoviensis, umarł d. 27 novembris Menol. žukoviense.
27. Joannes praepositus hujus ecclesiae. Umarł d. 22 marca. Menol.
28. Joannes praepositus žukoviensis. Umarł d. 7 julii. Menol.
29. Joannes praepositus žukoviensis. Umarł d. 7 junii. Menol.
30. Joannes praepositus žukoviensis. Umarł d. 31 julii. Menol.
31. Laurentius Lauban, proboszcz žukowski 1531. Regestra tacowe.
32. Mathias monachus et sacerdos noster parvus praepositus. Manuscript stary.
33. Leonardus praepositus hujus ecclesiae. Umarł d. 26 aprilis.
34. Nicolaus Boytin, proboszcz w roku 1483. Acta carth.
35. Nicolaus praepositus noster, umarł d. 27 martii.
36. Nicolaus 2, praepositus žukovien. Umarł d. 13 maji.
37. Nicolaus praepositus frater noster. Umarł d. 3 dec.
38. Paulus praepositus noster. Umarł d. 1 junii.
39. Petrus praepositus žukov. Umarł d. 29 junii.
40. Sebastianus praepositus noster. Obiit d. 15 junii.
41. Sigismundus praepositus žukovien. Umarł d. 30 sept.
42. Theodoricus praepositus žukovien. Umarł d. 11 august. Po tych wszystkich przyjęto kapłanów świeckich, którzy lubo w aktach dekanalnych tytuł mają proboszczów dla sławy i zaszczytu większego miejsca, przecież przy kościele panińskim tylko tytuł prowizorów i spowiedników, a przy górnym ś. Jana commendarii perpetui tytuł mają. Z tych byli ci:
43. Laurentius Ludovicus a Demuth, kanonik warmijski, oficjał gdański roku 1660. Po nim nastąpił
44. V. Nicolaus Sosnowicz, który w roku 1650 d. 20 febr. był przewielebnego konsystorza smoleńskiego pisarzem. Czytałem oblatę do ksiąg podaną Jaśniew. Wojewodziny smoleńskiej Anny Sołtykowej przeciwko X. Tomaszowi Kleiner, plebanowi dorohobickiemu. Gdy potem w Prusiech powietrzem wymarł księża, on do Prus sprowadzony, plebanie otrzymał goreczyńską w roku 1658, a stamtąd do Żukowa posunięty roku 1661. Życie w późszosta arkuszach jest opisane od X. Stanisława Krasuskiego S. J. w Bydgoszczy 1688 zmarłego i do druku podane w Gdańsku, gdzie za pięćset egzemplarzów wydrukowanych zapłacono 60 floren. Miałem list tego autora do Wielebnej Jej. Panny Kostczanki pisany w tej materii 1683 d. 13 febr.

45. Joannes Georgius Leyding z luterskich rodziców w Królewcu urodzony, a z osobliwszej łaski Boskiej do wiary ś. katolickiej nawrócony, posłany jest do alumnatu brunberskiego, gdzie pod dykcją JX. Jana Swierczewskiego S. J. nie na inne, tylko na dobre cnotliwego i przykładnego życia zasłużył testimonium. Kapłanem został w dzień ś. Jakuba apostoła, prymicje miał w dzień Przemienienia Pańskiego w Brunberku, po których odprawivszy rekolekcje do Zukowa przybył roku 1673, gdzie przez 9 lat przykładnością życia spodobawszy się Przewielebnemu Konwentowi, spowiednikiem i prowizorem obrany jest roku 1682. Na tym urzędzie wiele dobrego wyświadczył klasztorowi i parafii swojej, do której jego staraniem przyłączony jest Salmin Ottominko i Rembowo. Przy kościele ś. Jana wieżę wystawił za 914 floren. roku 1687. Kościół parafialny w chór nowy, okna dostatniejsze i ławki przyozdobił. Obrazy różne wybornego malowania do tegoż kościoła kupił, ołtarz ś. Krzyża, Najświętszej Matki i ambonę tamże wystawił roku 1688, a potem je pomalować kazał roku 1690. Chrzcielnicę, ławki, okna, strop i chór malowaniem przyozdobił roku 1691 i 1693, posadzkę w tymże kościele z cegieł murować dał roku 1687, zakrystię przy tymże kościele wymurował roku 1695 za 170 fl., signarek na wieżę kupił roku 1695 za floren. 94. W kościele także panińskim chór mały i ławki wszystkie malowaniem ozdobił. Innej jego klasztorowi wiadomej nie wspominając dobroczynności, krótko mówiąc fortunę, zdrowie i życie łożył na dobro klasztorne i chwałę Boską, co mu przy wizycie swojej archidiaconalnej przyznał ś. p. JX. Krzysztof Szembek w roku 1703 oficjał gdański i archidiacon pomorski. Umarł roku 1720 d. 18 januarii, wieku swego 70, kapłaństwa 47, a spowiednikostwa 38; więcej o nim napisałem wyżej § 3 nr 9.
46. Michael Joannes Rzepczyński spowiednik od roku 1720, którego urodzenie, ordynację, prace i śmierć świętą wyżej opisałem (§ 3, nr 12). Pochwały jego wszystkim wiadome i pamiętne, do których to przydaje, iż cierpliwością swoją za życia i w chorobie ostatniej niebo sobie uskarbił, albowiem trzeciego dnia po śmierci, to jest w dzień Zaduszny, o godzinie 4 z rana pokazał się jednemu z xięży pozostałych żukowskich po kapłańsku chędogo ubrany, z rozciągniętymi w górę wyniesionymi rękami, te mówiący do niego słowa: „Rzadkie to i wielkie szczęście pójść prosto do nieba“, to wymówivszy ręce spuścił i złożywszy je potem przydał „ale ja też wielką miał cierpliwość“, co wyrzekłszy zniknął. Wi-

- dzenie to, gdy Jaśniew. JX. Walentemu Czapskiemu, biskupowi kujawskiemu, u forty przy stole powiedziano d. 6 decembr. 1744, ten przydał: „Mąż był wprawdzie święty“.
47. Michael Joannes Gamratowski urodził się w Konarzynch z ojca Macieja, z matki Anny roku 1702, ochrzczony od JX. Jana Stanisława Jelińskiego, plebana kiszewskiego, d. 10 sept., w szkołach gdańskich filozofię i teologię słuchał, pod który czas roku 1730 d. 23 septembr. od Jaśniew. JX. Dominika Joachima Sienińskiego, biskupa maronieńskiego, oficjała gdańskiego, klerykiem ordynowany jest w królewskiej kaplicy. Szkoły zakończywszy w roku 1732, z rekomendacją JX. Jana Mielkiewicza S. J. praefecti scholarum, do seminarium wrocławskiego pojechał, gdzie rok jeden zabawiwszy na nauce pod dykcją JX. Krzysztofa Antoniego Okuńskiego, praefecta seminarii, diakonii roku 1733 d. 9 augusti w niedzielę, presbiterii zaś w poniedziałek następujący w święto ś. Wawrzyńca wzięwszy z rąk Jaśniew. JX. Krzysztofa Antoniego Szembeka, biskupa kujawskiego, do Prus powrócił ostatnimi dniami miesiąca augusta. Prymicje odprawił w Pinczynie w dzień Imienia Najśw. Panny Marij d. 13 septembr. do tamtąd wzięty na komendę lubo był ordynowany na prowizję do Parkania. Trafiło się, że tegoż roku umarł JX. Jakub Chędogowski, pleban kiszewski, po którego śmierci komendę kiszewskiego kościoła na ręce JX. Gamratowskiego przysłał d. 12 decembra JX. Sieniński, oficjał gdański, gdzie gdy insza Przewielebnego Konsystorza zaszła dyspozycja, on Pińczynem kontentujący się, wziął na to beneficjum po śmierci JX. Jana Lwowskiego wakującą prezentę, z kancelarji J. Kr. M-ci, a instytucję od Wielm. JX. Jana Tehla, delegata sędziego Przewielebnego konsystorza gdańskiego, roku 1741 d. 12 julii. Do posesji tego opustoszałego kościoła przypuszczony od JX. Wojciecha Piątkowskiego, dziekana starogardzkiego, roku 1741 d. 19 nov. zaraz się zakrzętnął około wystawienia nowej fabryki kościoła Bożego, otrzymawszy na to konsens od Jaśniew. JX. Walentego Alexandra Czapskiego, biskupa kujawskiego, roku 1742 d. 9 junii, którą strukturę już prawie dokończywszy częścią za pieniądze kościelne, częścią z jałmużn, a niem mało też z własnego kosztu, widząc go zdolnym do wakującej po śmierci JX. Rzepczyńskiego penitencjarji żukowskiej, Jaśniew. JX. Biskup instytuował go wraz spowiednikiem Przewielebnych Panien żukowskich zakonu ś. Norberta i kommandarzem dozgonnym kościoła ś. Jana roku 1745 d. 9 decembr. Tę otrzymawszy instytucję, wszakże nie zaraz do Zukowa przybył, bo jeszcze o fabryce swojej dalej radzić

i myśleć nie przestał, dopiero tedy do Żukowa przybył roku 1746 d. 19 febr., a zaś d. 26 febr. pierwszy raz spowiedzi słu-chał z wielkim ukontetowaniem wszystkich, na które sobie i dalej zasługuje pilnym gospodarzeniem. Niech żyje długo z do-brem klasztoru żukowskiego i pomnożeniem chwały Bożej. Introdukowany do kościoła parafialnego przez Wielm. JX. Franciszka Wybickiego, oficjała gdańskiego 1748 d. 27 oct.

§ 11.

O spowiednikach Przewielebnych Panien klasztoru żukowskiego

Już się powiedziało wyżej, iż na biskupiej komisji Przewie-lebny JX. Błędowski, proboszcz żukowski, jawnie wyznał, iż czę-sto to bywało, że nie mając proboszcza konwent żukowski samym kontentować się musiał spowiednikiem, gdy zaś proboszcz by-wał, ten obojga funkcji musiał czynić zadość; więc niektórych spowiedników bez honoru probostwa tu się przydaje porządkiem alfabetu.

1. Augustinus Porczyński confessarius monialium, umarł w dzień ś. Kazimierza d. 4 marca. Menol żukow.
  2. Christinus monachus et sacerdos, który spowiednikiem pilnym i pracowitym był przez lat 30. Umarł d. 14 maja.
  3. Gaspar sacerdos et confessarius, umarł d. 6 februar.
  4. Jacobus Celiński naprzód kapelan żukowski od roku 1635, przez dwie lecie, na koniec spowiednik. Umarł d. 20 julii. Menol. żukowskie i metryka parafialna. Musiał być tym spo-wiednikiem, gdy inszymi zabawami był zatrudniony JX. Jan Swinecki, proboszcz.
  5. Nicolaus Czachowski naprzód cappellanus et vicarius żukowien. od roku 1638 do roku 1640, na koniec spowiednikiem Wielebnych Panien żukowskich pisał się w metryce parafialnej.
  6. Petrus confessarius, umarł d. 30 junii. Manuscript stary.
  7. Sigfridus monachus, sacerdos et confessarius virginum. Umarł d. 11 now. w dzień ś. Marcina biskupa. Manuscript stary.
  8. Thomas Wrzesiński naprzód vicarius et concionator ordinarius roku 1645 na koniec spowiednik. Umarł d. 26 augusti.
- O więcej ich doczytać się nie mogłem.

§ 12.

O spowiednikach innych nie zakonnych ś. Norberta

Jest pytanie u teologów moralnych, komu się spowiadać po-winiane zakonnice, gdy dla przypadku jakiego, jako to dla podróży

dalekiej, dla powietrza, dla wojennej inkursji dokąd inąd im ucho-dzić przychodzi? i tak pospolicie wszyscy z X. Lacroixem sławnym S. J. teologiem powiadają i odpowiadają, iż zakonnice nie w kla-sztorze zostające mogą się spowiadać tym, którym zakonne statuta albo zwyczaje spowiadać się pozwalają, a jeżeli żadne rozporzą-dzenie o tym zakonne statuta nie czynią, mogą się któremu kol-wiek spowiadać, choćby ten nie miał osobliwą i szczególną wzglę-dem zakonnice aprobację. Prócz takowej potrzeby Concilium Tridenckie na sesji 25 w rozdziale 10 tak postanowiło, aby biskup lub przełożony zakonny pozwolił zakonnicom dwa albo trzy razy w roku innemu nie ordynaryjnemu spowiednikowi spowiadać się, dlategoż Jaśniew. JX. Rozrażewski, publikując w Żukowie Con-cilium Tridenckie i według niego reformując klasztor ten roku 1583, za extraordinaryjnych spowiedników Przewielebnym Pan-nom żukowskim naznaczył Wielebnych Ichmościów XX. Jezuitów od siebie na Sztotlandzie fundowanych, z których w Żukowie ci na chwałę Bożą pracowali:

1. Adamowicz Mathias Societatis Jesu: jest o nim wzmianka roku 1652 d. 19 augusti w metryce parafialnej.
2. Ampell Bartholomeus S. J., umarł roku 1653 d. 30 julii, Me-nol. żukow.
3. Borowski Joannes S. J., brat stryjeczny X. Jana Borowskiego, proboszcza kościelżyńskiego, roku 1707 d. 19 marca zmarłego. Bywał w Żukowie anno 1695, umarł zaś roku 1705 d. 16 ja-nuarii. Menol. Żukow.
4. Bieczyński Jan Chryzostom w zakonie S. J. życie swoje Bogu poświęcił, na kaznodziejskich katedrach niespracowany, żar-liwośćią zbawienia dusz chwalebny. Rządził malborską i choj-nicką rezydencją; mówi o nim O. Niesiecki. Umarł w Gdańsku 1733.
(Nr 5 opuszczony).
6. Byszewski Antoni S. J. w roku 1739 godny kaznodzieja we Gdańsku i autor wprowadzenia bractwa ś. Jana Nepomu-cena do kościoła szotlandzkiego, w którym interesie jeź-dził do Pragi dla pocierania obrazków o cudowny język tego świętego kanonika i męczennika, gdzie w kościele stojąc i z góry wraz z drabinką wysoką upadając, za wezwaniem ś. Nepomucena bez szwanku, wszelkiego cudownie na nogach stanął, jako sam w kazaniu swoim ten cud opowiedział. By-wał w Żukowie za XX. Bieleckiego i Kulewskiego. Jeszcze żyje.
7. Daszkowski Michał S. J. roku 1722 w Żukowie bywał. Umarł około roku 1738.
8. Bobrzyński Stanisław S. J. lat 10 w Gdańsku profesor re-

- toryki zawołany, w oracjach dowcipny, w udaniu i perorze ich szczęśliwy, a w dialogicznych aktach jak skuteczny był do rozweselenia serc ludzkich, tak i przerażenia. Umarł w Polaskach roku 1742 d. 8 januarii. Menol. żukow.
9. Głowacki Józef S. J. bywał w Żukowie 1723, 1724, 1725 i 1726. Umarł d. 8 nov. Menol. żukow.
  10. Gorajewicz Gregorius, mąż pobożny i święty, bywał w Żukowie jeszcze za czasów braci roku 1675, którego, gdy powietrzem w tym klasztorze umarła panna Urszula Markwartówna i panna Agnieszka Bartlińska, postanowiły przełożone za poradą X. Gorajewicza, który podówczas tu mieszkał, śpiewać każdego dnia pieśń o Najśw. Matce „Stella coeli” z oracją i wierszem do niej należącym, na uproszenie oddalenia tej plagi Boskiej od konwentu żukowskiego. Umarł roku 1660 d. 13 decembr. Menol. żukow.
  11. P. Goździewski Josephus S. J. bywał w Żukowie 1722. Umarł d. 30 martii. Menol. żukow.
  12. Grodzicki Leo S. J. profesor filozofii w Gdańsku 1745, którego i w Żukowie pracował, jeszcze żyje.
  13. Hoffman Joannes S. J. przedtem wiele lat przykładny superior na farhoffie w mieście Gdańsku i kaznodzieja niemiecki, teraz superior malborski. Pracował w Żukowie 1746.
  14. Jesiński Andreas S. J., umarł 1708 d. 7 maja. Menol. żuk.
  15. Joachimi Michael S. J., umarł także 1708 d. 16 april. Menol. żukow.
  16. Kachler Ludovicus S. J. bywał w Żukowie 1699, którego też roku, gdy mu jadącemu do Pucka w interesie pozyskania Bogu duszy pewnej, użyczył koni JX. Leyding, zawdzięczając mu tę łaskę, wszelką przed niebem zasługę z tej pracy jemu zapisał i darował.
  17. Karwat Severinus S. J. kaznodziejską amboną sławny (X. Niesiecki, tom II) Królewskim będąc kaznodzieją podczas związku wojska polskiego na kazaniu palce na krzyż złożywszy, ku Najświętszemu Sakramentowi obrócony, przysiągł, że ta amnestia przed Panem Bogiem nieważna, jako pisze o nim X. Tomasz Miodzianowski w kazaniu I na niedzielę 21 po Świątkach. Umarł 1664 d. 2 julii. Menol. żukowskie.
  18. Krasuski Stanislaus S. J. bywał w Żukowie za Wielębnego JX. Sosnowicza, którego życiu i cnotom się przypatrzysz, po śmierci jego życie tego pobożnego spowiednika podał do druku w Gdańsku. Na dowód tego kładę tu list jego w te słowa do Przewielebnej Panny Kostczanki, przeorzysz, napisany:

Moja Dobrodziejko.

I krótko i mizernie piszę, bo w mieście na krótkim bardzo toporzysku. Byłem u drukarza z JX. Michałem (Sosnowiczem), gdzie obraliśmy druk niezgorszy, ale drogi, jako to we Gdańsku. Obrachowaliśmy, że książki ma być na półszosta arkusza. Z papierem i z drukarzem wyniesie wszystko prawie na dwadzieścia bez mała talerów: ma być exemplarzów pięćset. Mogłoby być wprawdzie być trochę taniej, ale nie tak wygodnie. Proszę tedy o wybaczenie, że do tak wielkiego kosztu przywiódł WM. Dobrodziejkę moją. Aleć ja nie winien. Jamci tylko życzył, aby była w klasztorze pamiątka tak dobrego i pożytecznego klasztorowi ojca. Wszakże, jeżeli inaczej być nie może, niechże będzie mnie konfuzja, Bogu chwała, nieboszczykowi sława przed Bogiem i ludźmi, a wszystkim, którzy czytać będą, pospolite zbudowanie. Oddają się przy tym świątobliwym modlitwom tak WM. Panny, jako i całego świątobliwego Zgromadzenia.

WM. Panny i Dobrodziejki uniżony sługa w Chrystusie we Gdańsku d. 13 febr. 1683.

X. Stanisław Krasuski

19. Kozłowski Józef, po skończonych we Gdańsku filozoficznych i teologicznych przez lat 8 lekcjach, superior chojnicki w roku 1746, a teraz w collegium gdańskim praefectus studiorum.
20. Kupiński Szymon przez wiele lat Żukowowi dobrze zasłużony i z prac swoich świętych pamiętny, bywał w Żukowie roku 1699 i dalej. Teraz mieszka w Krakowie starzec lat sędziwych.
21. Łabęckj Christophorus naprzód od roku 1734 przez dwie lecie profesor filozofii we Gdańsku gruntowny i w racjach fundamentalny, potem powtórnie roku 1739 profesor teologii moralnej i kontrowersji oraz praefectus scholarum, po których tu odprawionych pracach roku 1740 posłany jest do Loretu, gdzie penitencjarzem apostolskim był lat 6. Stamtąd roku 1746 powróciwszy, we Gdańsku dwa lata zabawił, skąd roku 1748 na rektorstwo wzięty piotrkowskie z Żukowem się pożegnał d. 7 marca, nie bez płaczu całego Zgromadzenia i nie dziw, kapłanem bowiem takim jest, którego się bać i miłować trzeba: miłować mówić trzeba, bo w duchownych poradach, w rozstrząśnieniu sumienia i innych kapłańskiej wórkacji swojej funkcjach dostateczną ma łaskę Bożą. Bać się zaś trzeba, iż bez respektu i bez względu na osoby z roztropnością prawdomówca i od najmniejszej obłudy daleki. Niech żyje jak najdłuższe lata.

21. (sic) Mielkiewicz Joannes S. J. gdańszczanin, tamże przez 8 lat zawołany profesor ś. teologii. Jemu przypisać trzeba, co zegarowi symbolista: nullum sine pondere verbum; słowo bowiem każde jego u wszystkich wiele ważyło i poważane było. Po zakończonej 1738 teologii w Toruniu był praefectus studiorum, potem od roku 1742 d. 7 marca rector collegii thorumiensis aż do roku 1745 d. 16 maja. Teraz rektor grudziądzki od roku 1745 d. 31 octobr. Niech żyje na długie lata.
22. Monnich Joannes S. J., Sae Theologiae profesor od roku 1742; kapłan, któremu Bóg do wielkiej nauki dar cichości i pracowitości ochotnej przydał. Niech setnych lat dożyje.
23. Nigricz Albertus S. J., umarł roku 1692 d. 15 sept. Menol. żukow.
24. Odyniec Alex. S. J. kapłan dla szczerości swojej jak wszystkim, tak osobliwie ś. p. JX. Rzepczyńskiemu spowiednikowi miły, któremu też 1744 w dzień SS. Symeona i Judy Najśw. Wiatyk i Olej ś. na drogę dał wieczności.
25. Pecelt Joannes S. J., umarł 1684 d. 13 febr. Menol. żukow.
26. Poleski Adalbertus S. J.; ten nie tylko w Żukowie, ale też w Żarnowcu Wielebnym Pannom obojga zakonu służył, ku których wygodzie rubrum brewiarza rzymskiego na polski język przetłumaczył i we Gdańsku drukować dał. Żyje dotychczas in Societate Polona najdawniejszy.
27. Prusiecki Stephanus S. J. roku 1736 we Gdańsku profesor SS. Litterarum, pod który czas i w Żukowie pracował.
28. Rzeszowski Joannes S. J. pracował w Żukowie 1672 i dalej; umarł we Gdańsku 1680 d. 6 maji. Menol. żukow. i X. Niesiecki.
29. Sawicki Gaspar S. J. od Najprzewielebniejszego JX. Biskupa Rozrażewskiego za extraordinaryjnego spowiednika podany klasztorowi żukowskiemu około roku 1599. O nim więcej pisze X. Niesiecki w tomie IV o herbach.
30. Simonetti Franciscus S. J., godny teolog w szkołach gdańskich i profesor, przez wiele lat dobrze temu miejscu zasłużony aż do roku 1745 d. 7 febr.
31. Turowiński Laurentius S. J. około roku 1736 w Żukowie bywał i z zasługą na niewygasłą pamięć pracował.
32. Węgierski Andreas S. J., prócz słuchania spowiedzi, miał i kazania z wyborną elokwencją na postrzyżynach roku 1744 d. 20 sept.
33. Zembowski Joannes S. J. kapłan świątobliwego życia (X. Niesiecki tom IV). Umarł d. 5 dec. roku (sic), pochowany w Żukowie. Menol. żukow. et cathal. defunctorum Collegii Ged.
34. Zuchocki Joannes S. J., umarł d. 30 martii. Menol. żuk.

35. Żywiecki Petrus S. J. bywał w Żukowie roku 1709 na Wielką Noc i dalej, jako świadczy Księga Konwersów. Umarł po roku 1719 d. 30 marca. Menol. żuk.
- Za prace tych i innych daleko więcej zdał się być obligowanym Norbert ś. Societati Jesu, albowiem jako pisze X. Drews in Fastis S. J., gdy Mateusz Pettenberger zamyślał wstąpić do zakonu S. J., ale mu na przeszkodzie była pewna choroba, od niego wezwany Norbert ś. zupełnie go uzdrowił i tenże potem do zakonu S. J. przyjęty, z wielkim był dla zakonu świętego zyskiem.